

VAASAN AMMATTIKORKEAKOULU
VASA YRKESHÖGSKOLA
UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Joonas Hamilas

VANHEMPIEN TYYTYVÄISYYS VAR- HAISKASVATUKSEEN JA PÄIVÄHOIDON ALOITUKSEEN

Sosiaali- ja terveysala

2013

VAASAN AMMATTIKORKEAKOULU

Sosiaalialan koulutusohjelma

TIIVISTELMÄ

Tekijä	Joonas Hamilas
Opinnäytetyön nimi	Vanhempien tyytyväisyys varhaiskasvatukseen ja päivähoiton aloitukseen
Vuosi	2013
Kieli	suomi
Sivumäärä	62 + 2 liitettä
Ohjaaja	Ahti Nyman

Tutkimuksen tarkoituksena oli kerätä tietoa vanhempien odotuksista, toiveista ja tyytyväisyydestä koskien päivähoitoa Turussa. Erityisesti tutkimuksessa keskityttiin vanhempien arvioihin tyytyväisyydestä ja toiveista liittyen päivähoiton aloittamiseen ja aloituksen jälkeiseen aikaan. Tutkimustulokset ovat tulevaisuudessa apuna toiminnan kehittämisessä.

Tutkimuksen teoreettinen viitekehys sisältää varhaiskasvatusta, kasvatuskumppanuutta, päivähoiton aloitusta ja varhaiskasvatuksen laatua käsittelevät luvut.

Aineisto kerättiin turkulaisen päivähoitoyksikön lasten vanhemmilta kyselylomakkeiden avulla keväällä 2013. Tutkimus toteutettiin vanhemmille jaettavin kvalitatiivisia ja kvantitatiivisia osioita sisältävin kyselylomakkein. Tutkimukseen vastasi 37 vanhempaa. Vastausprosentti oli 36,2 %.

Tutkimustulosten mukaan vanhemmat ovat pääosin tyytyväisiä lastensa päiväkotiin ja heidän päiväkotia koskevat mielikuvansa ovat hyviä tai erittäin hyviä. Tyytyväisimpiä vanhemmat ovat henkilökuntaan sekä päiväkodin tarjoamiin aktiviteetteihin ja viihtyvyyteen. Parannusehdotuksia vanhemmat antoivat arjen toimintoihin, henkilökuntaan, lapsen ryhmään ja informaation välitykseen liittyvistä seikoista.

Avainsanat: varhaiskasvatus, asiakastyytyväisyys, kasvatuskumppanuus, päivähoito.

VAASAN AMMATTIKORKEAKOULU
UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Sosiaalialan koulutusohjelma

ABSTRACT

Author	Joonas Hamilas
Title	Parents' Satisfaction with Early Childhood Education and Beginning Daycare
Year	2013
Language	Finnish
Pages	62 + 2 Appendices
Name of Supervisor	Ahti Nyman

The purpose of this bachelor's thesis was to study the parents' expectations, hopes and satisfaction with the daycare in Turku. This research focuses especially on the parents' evaluations of how satisfied they are with daycare and what kind of hopes they have related to beginning in the daycare and the first weeks and months in daycare. The results can be used to develop the work.

The theoretical framework includes chapters dealing with themes of early childhood education, educational partnership, beginning in the daycare and quality of early childhood education.

The material was collected with a questionnaire for the children's parents in spring 2013. The questionnaires included both qualitative and quantitative parts. The study was participated by 37 parents and the response rate was 36.2 %.

The results show that the parents are mainly satisfied with the daycare centre of their children and their notions of the daycare centre are good or very good. The parents are most satisfied with the personnel, activities and the pleasant environment that the centre provides. Development suggestions were related to activities of everyday life, to the personnel, the child's group and to the flow of information.

Keywords: Early childhood education, client satisfaction, educational partnership, daycare.

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1	JOHDANTO	9
2	VARHAISKASVATUS	10
	2.1 Mitä varhaiskasvatus on?	10
	2.2 Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet	11
	2.3 Päivähoito	12
3	KASVATUSKUMPPANUUS JA PÄIVÄHOIDON ALOITUS.....	15
	3.1 Kasvatuskumppanuus.....	15
	3.2 Päivähoidon aloitus.....	16
4	LAADUN MERKITYS PÄIVÄHOIDOSSA	19
	4.1 Vanhempien osallistuminen laatutyöhön ja arviointiin	20
5	TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN	23
	5.1 Tutkimuksen tarkoitus, tavoitteet ja tutkimusongelmat	23
	5.2 Kyselylomake ja rajaus	24
	5.3 Aineistonkeruun toteutus	25
6	TUTKIMUKSEN TULOKSET.....	26
	6.1 Taustatiedot: aloittamisen ajankohta ja lapsen ikä hoidon alkaessa	26
	6.2 Vanhempien toiveet ja odotukset päivähoidon alkaessa.	27
	6.3 Hoidon alkua edeltäneiden toiveiden ja odotusten toteutuminen	30
	6.4 Päiväkotia koskevien mielikuvien muutos....	30
	6.5 Muutokset vastaajien kertomina	32
	6.6 Huolenaiheet päivähoidon alkaessa	35
	6.7 Huolenaiheiden toteutuminen	36
	6.8 Monivalintakysymykset	38
	6.9 Informaation kulun parantaminen	42
	6.10 Suurimmat tyytyväisyyden kohteet	43
	6.11 Kehityskohteet	45
	6.12 Toiveet ja odotukset tulevasta	47
7	JOHTOPÄÄTÖKSET	50

7.1 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys ...	51
8. POHDINTA.....	53
LÄHTEET.....	55
LIITTEET	

KUVIOLUETTELO

Kuvio 1. Lasten iät hoidon alkaessa. s. 26

Kuvio 2. Maininnat toiveista ja odotuksista päivähoidon alkaessa. s. 27

Kuvio 3. Ennakko-odotusten toteutuminen. s. 30

Kuvio 4. Mielikuvat päiväkodista ennen ja jälkeen hoitoa. s. 31

Kuvio 5. Maininnat mielikuvien muutoksesta. s. 32

Kuvio 6. Maininnat mielikuvien muuttumisesta. s. 33

Kuvio 7. Maininnat erilaisista huolenaiheista hoidon alkaessa. s. 35

Kuvio 8. Huolenaiheiden toteutuminen. s. 37

Kuvio 9. Tyytyväisyys oman lapsen hoitoon. s. 38

Kuvio 10. Lapsen kaverit päivähoidossa. s. 38

Kuvio 11. Arvio lapsen ryhmästä. s. 38

Kuvio 12. Henkilökunnan avoimuus. s. 39

Kuvio 13. Henkilökunnan tuki kasvatukseen. s. 39

Kuvio 14. Henkilökunnan kasvatukseen antaman tuen tärkeys. s. 40

Kuvio 15. Informaation riittävyys lapsen päivän kulusta. s. 40

Kuvio 16. Informaatio tulevista tapahtumista. s. 41

Kuvio 17. Informaation kulun parantaminen. s. 42

Kuvio 18. Merkittävimmät tyytyväisyyden kohteet. s. 43

Kuvio 19. Kehityskohteet. s. 46

Kuvio 20. Toiveet ja odotukset tulevasta. s. 48

LIITELUETTELO

LIITE 1. Kyselylomake

LIITE 2. Tutkimuslupa

1. JOHDANTO

Selvitän opinnäytetyössäni vanhempien odotuksia lapsen päivähoidon aloituksesta sekä näiden odotusten toteutumista. Kartoitan myös heidän mielipiteitään hoidosta, opetuksesta sekä itse päiväkodista. Tutkimus toteutettiin Turun keskustassa sijaitsevan päivähoitoyksikön lasten vanhemmilla tyytyväisyyskyselyn tapaan. Tarkoituksena oli löytää ajankohtaisia toiminnan kehittämistarpeita ja saada selville, mitä asioita vanhemmat juuri tällä hetkellä pitävät tärkeinä lapsensa hoidossa. Vastauksista kävi ilmi, mitkä käytänteet ovat vanhempien mielestä edelleen toimivia ja mitkä eivät. Toivoakseni tulokset ovat avuksi kehittämiskohteiden paikantamisessa, suunnittelussa sekä hoidon jo olemassa olevien vahvuuksien kehittämisessä.

Aihe on ajankohtainen ja perusteltu myös yleisesti. Kodin ja päiväkodin kasvatustuun jakautuminen on erittäin tärkeä kysymys etenkin jos ryhmäkoot kasvavat (Keskinen, Virjonen 2004, 81). Isoissa ryhmissä yksittäisen lapsen saama yksilöllinen hoiva ja opetus eivät aina ole helposti toteutettavissa. Tulevaisuuden kannalta on tärkeää saada ajankohtaista tietoa siitä, mitä perheet oikeasti tänä päivänä haluavat päivähoidolta. Tähän liittyvät myös tulevaisuuden mahdolliset haasteet päiväkotien perustehtävien selkeyttämisestä.

Opinnäytetyön teoriaosassa käsitellään varhaiskasvatusta, päivähoitoa, päivähoidon aloitusta perheen näkökulmasta, perheen ja päivähoidon roolia kasvatuskumppanuudessa sekä vanhempien osallisuutta päivähoidon laadun arvioinnissa.

2. VARHAISKASVATUS

Tässä luvussa tarkastellaan käsitettä varhaiskasvatus, avataan varhaiskasvatuksen perusteita ja kerrotaan suomalaisesta päivähoidosta.

2.1 Mitä varhaiskasvatus on?

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa varhaiskasvatuksen määritellään olevan:

”...pienten lasten eri elämämpiireissä tapahtuvaa kasvatuksellista vuorovaikutusta, jonka tavoitteena on edistää lasten tasapainoista kasvua, kehitystä ja oppimista.”

Varhaiskasvatus voidaan määrittää myös tieteenalaksi joka tutkii pienten lasten kehitystä ja kasvua (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2005). Varhaiskasvatuksen järjestäjänä voivat olla joko valtio tai vanhemmat itse. Valtion järjestämiä ovat kunnallinen ja yksityinen päivähoito, esiopetus sekä avoimet varhaiskasvatuspalvelut. Alle kouluikäisen lapsen vanhemmat voivat kunnan tarjonnan ja subjektiivisen oikeuden perusteella valita perheelleen mieluisimman vaihtoehdon. (Sosiaali- ja terveysministeriön julkaisuja 2004:6.)

Varhaiskasvatuksen yleiset kasvatuspäämäärät ovat lapsuuden itseisarvon painottaminen, ihmisenä kasvamisen ohjaaminen ja lapsuuden vaaliminen. Kasvattajien on pidettävä huolta siitä, että kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin edistäminen, hyvien ja toiset huomioon ottavien tapojen vahvistaminen ja itsenäisyyden asteittaisen lisääminen ovat kasvatuksellisessa toiminnassa etusijalla. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2005, 13.)

Varhaiskasvatuksen arvopohja on syntynyt keskeisten kansainvälisten lasten oikeuksia määrittävien sopimusten, säädösten ja asiakirjojen pohjalta. Lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen keskeisimmät yleisperiaatteet ovat syrjintäkielto ja tasa-arvoisen kohtelun vaatimus, lapsen etu, lapsen oikeus elämään ja täysipainoiseen kehittymiseen sekä lapsen mielipiteen huomioon ottaminen. Suomen perusoikeussäädännöstä voidaan lasta koskemaan johtaa oikeudet turvallisiin ihmissuhteisiin, turvattuun kasvuun, kehittymiseen ja oppimiseen, turvattuun ja terveelliseen ympäristöön, jossa voi leikkiä ja toimia monipuolisesti, oikeus tulla ymmärretyksi ja kuulluksi ikänsä ja kehitystasonsa mukaisesti, oikeus saada tarvitsemaansa erityistä tukea sekä oikeus omaan kulttuuriin, äidinkieleen ja uskontoon tai katsomukseen. (Turun kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma 2005.)

2.2 Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet

Vuonna 2004 julkaistu valtakunnallinen Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on kasvatuksen sisällön ja laadun ohjausväline. Se antoi raamit sille, miten ja millä tavalla varhaiskasvatusta ja päivähoitoa tulisi toteuttaa kuntatasolla ja yksittäisissä päivähoitoyksiköissä. Kouluopetus tarkasti määritellyine sisältöineen ei jätä yksittäiselle koululle tai opettajalle yhtä paljon valinnanvapautta kuin päivähoidon varhaiskasvatuksessa, jossa raamit ovat väljemmät. Valtakunnallistenkin varhaiskasvatuslinjausten jälkeen yksittäisille kunnille ja päiväkodeille jää suuri vapaus määritellä omaa toimintaansa parhaaksi näkemällään tavalla. (Mikkola, Nivalainen 2009, 10.)

Mitä pienempi lapsi on, sitä enemmän hän tarvitsee aikuisen huolenpitoa. Pienellä lapsella suuri osa kasvattajan ja lapsen välisestä vuorovaikutuksesta tapahtuu hoitotilanteissa, jotka ovat paitsi kasvattavia, myös opetuksellisia ja ohjauksellisia tilanteita. Kun lapsen perustarpeet ovat kunnossa hän voi suunnata huomionsa muihin lapsiin ja toimimiseen ympäristössään. Lapsen päivä koostuu selkeästä ja tarvittaessa joustavasta päivärytmistä rutiineineen sekä siinä tapahtuvasta

hoidosta, vuorovaikutuksesta, lapselle soveltuvista työtehtävistä ja etenkin leikistä. Nämä kaikki ovat tärkeitä kasvun ja oppimisen tilanteita. Niihin kasvattajat tuovat omaa ammattitaitoaan hyödyntäen opetuksellisen puolen. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2005. 16-17.)

Turun varhaiskasvatussuunnitelma on rakennettu Stakesin laatimien valtakunnallisten Varhaiskasvatussuunnitelmien perusteiden ja Turun kaupungin kuntakohtaisten osioiden pohjalta. Näitä noudattaen eri päiväkodit ovat suunnitelleet yksikkökohtaiset varhaiskasvatussuunnitelmansa. Myös jokaiselle yksittäiselle lapselle tehdään oma varhaiskasvatussuunnitelmansa yhdessä hänen vanhempiensa kanssa. Siinä kuvataan lapsen päivittäistä elämää, mielenkiinnon ja oppimisen kohteita sekä sovitaan yhteisistä kasvatustavoitteista. Varhaiskasvatussuunnitelma tehdään jo hoitosuhteen alussa ja sen toteutumista arvioidaan säännöllisesti. Näiden suunnitelmien tavoitteena on taata jokaiselle lapselle laadukasta varhaiskasvatusta. Turussa päivähoito-osaston toiminta-ajatuksiksi on määritelty turvallisen lapsuuden edistäminen, lapsuuden arvostuksen lisääminen, turkulaisten lapsiperheiden yksilöllisten tarpeiden mukaisten hoitopaikkojen etsiminen sekä vanhemmuuden vahvistaminen ja tukeminen. Tehtävinä on huolehtia päiväkotihoidosta annettujen lakien mukaisista tehtävistä, kotihoitoon ja yksityisen hoidon tukeen liittyvistä tehtävistä sekä suomenkielisestä esiopetuksesta. (Turun kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma 2005.)

2.3 Päivähoito

Pohjoismaiseen päivähoitotyöhön on merkittävästi vaikuttanut valtiojohtoinen pyrkimys taata kansalaisilleen sosiaalista hyvinvointia ja koulutuksellista pääomaa. Tämä on käytännön tasolla näkynyt vahvasti pohjoismaisessa sosiaalipolitiikassa lapsien ja perheiden arvostamisena (Einarsdottir Johanna, Wagner Judith T 2006, 4). Päivähoito on yhteiskunnallinen perheille tarjottu sosiaalipalvelu, jolla on Suomessa yli satavuotinen historia. Päivähoidolla on

huomattavan tärkeitä perhe-, sosiaali- ja koulutuspoliittisia tehtäviä sekä merkittävä pedagogis-kasvatuksellinen rooli lasten arjessa. Päiväkoti ei enää ole vain lasten säilytyspaikka vanhempien työpäivän ajaksi.

Päivähoito lain näkökulmasta:

Päivähoidon tavoitteena on tukea päivähoidossa olevien lasten koteja näiden kasvatustehtävässä ja yhdessä kotien kanssa edistää lapsen persoonallisuuden tasapainoista kehitystä. Päivähoidon tulee omalta osaltaan tarjota lapselle jatkuvat, turvalliset ja lämpimät ihmissuhteet, lapsen kehitystä monipuolisesti tukevaa toimintaa sekä lapsen lähtökohdat huomioon ottaen suotuisa kasvu ympäristö. Lapsen iän ja yksilöllisten tarpeiden mukaisesti päivähoitoon tulee yleinen kulttuuriperinne huomioon ottaen edistää lapsen fyysistä, sosiaalista ja tunne-elämän kehitystä sekä tukea lapsen esteettistä, älyllistä, eettistä ja uskonnollista kasvatusta. Uskonnollisen kasvatuksen tukemisessa on kunnioitettava lapsen vanhempien tai holhoojan vakaumusta. Edistäessään lapsen kehitystä päivähoitoon tulee tukea lapsen kasvua yhteisvastuuseen ja rauhaan sekä elinympäristön vaalimiseen. (Laki lasten päivähoitosta 1983/304.)

Alle kouluikäisten lasten päivähoito on yleisin, tunnetuin, selkein ja merkittävin perheiden käyttämä palvelumuoto (Keskinen, Virjonen 2005, 79). Esiopetus on vuotta ennen oppivelvollisuuden alkamista tarjottavaa opetusta, jonka opetussuunnitelman perusteista päättää opetushallitus (Turun kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma 2005). Subjektiivista oikeutta päivähoidoon käyttää lähes 70 % vanhemmista, joten se tavoittaa suuren osan suomalaisista lapsiperheistä. Juuri tästä johtuen päivähoitolla on Suomessa laaja-alainen mahdollisuus vaikuttaa monien perheiden elämään. (Keskinen, Virjonen 2004, 13-14.)

Päivähoidossa olleiden lasten osuus on pysynyt 2000-luvulla samalla tasolla. Kaikkiaan noin 63 % 1-6-vuotiaista lapsista on kunnallisessa tai yksityisessä päivähoitossa. Hoidossa olevien lasten ikäryhmissä on suuria eroja: kaikista

Suomen alle 1-vuotiaista vain prosentti oli hoidossa. Yksivuotiaista 30 %, kaksivuotiaista 53 %, viisivuotiaista 58 % ja esiopetusikäisistä 70 %. (Lasten päivähoito 2011.)

Turussa päiväkotitoiminta on järjestetty kunnallisena ja yksityisenä päiväkotitoimintana, perhepäivähoitona, leikkipuistotoimintana, perhe- ja ryhmäperhepäivähoitona sekä kielileikkikoulutoimintana (Turun kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma 2005). Vuonna 2011 Varsinais-Suomessa päivähoidossa oli 63 % kaikista alueen 1-6-vuotiaista lapsista. Luku on lähestulkoon sama kuin koko maan keskiarvo. (Lasten päivähoito 2011, THL 2012.)

3. KASVATUSKUMPPANUUS JA PÄIVÄHOIDON ALOITUS

Luvussa tarkastellaan kasvatuskumppanuuden käsitettä ja päivähoidon aloitusta perheen näkökulmasta.

3.1 Kasvatuskumppanuus

Kasvatuskumppanuus on päivähoitolakiin perustuvaa perheiden kotikasvatuksen tukemista. Laki lasten päivähoidosta velvoittaa ammattikasvattajat vanhempien auttamiseen heidän kasvatustehtävässään ja pääasiallisessa kasvatusvastuussaan. Se tarkoittaa vanhempien ja hoitohenkilöstön tietoista sitoutumista, lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen tukemista ja auttamista. Oleellista on, että vanhempien ja ammattikasvattajien lasta koskevat tiedot ja kokemukset yhdessä luovat hyvän pohjan kehitykselle. Tarkoituksena on myös keskustella arvoista, näkemyksistä ja vastuista, huolehtia kasvatustehtävän organisoinnista sekä parantaa vanhempien keskinäisiä yhteistyön muotoja. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2005, 13.)

Päivähoidossa työskentelevän henkilöstön tulee luoda edellytykset vanhempien kanssa tapahtuvaan yhteistyöhön ja tukemiseen. Tämä voi tarkoittaa myös perheelle tiedottamista muista tuki- tai palvelujärjestelmistä ja ohjauksesta näiden palveluiden piiriin. Päiväkodin ammattikasvattajien kannalta tämä tarkoittaa moniammatillista yhteistyötä muiden sosiaali- ja terveyshuollon toimijoiden kanssa. (Keskinen, Virjonen 2004, 80.)

Kasvatuskumppanuuteen vaikuttavat perheen kulttuuriset arvot eli arvot ja roolit itse perheen sisällä. Myös se, millaisessa tilanteessa perhe kokee elävänsä ja miten perhe tilanteeseensa suhtautuu, vaikuttaa vuorovaikutukseen laatuun. Päiväkodin toimintaan vaikuttavat taas kasvatuskumppanuuden arvostaminen, ylläpito ja se, tuetaanko päiväkodin työtavoissa kasvatuskumppanuutta. Henkilökunnan ammatillinen pätevyys on kriittinen tekijä kumppanuuden onnistumiselle.

(Keskinen, Virjonen 2004, 84.)

Perheiden suurempi osallisuus yhteistyöhön kasvatuskumppanuuden myötä on aiheuttanut kysymyksiä siitä, missä kulkee perhetyön ja pedagogiikan ero. Kysymys ei ole ongelmaton, sillä perhetyön määritelmäkään ei ole aivan yksioikoinen. Kaikenlainen perheen kanssa tehtävä työ voidaan katsoa olevan perhetyötä. Päiväkodin osuus perhetyöstä on useimmiten ennaltaehkäisevää tai matalan kynnyksen toimintaa. Päiväkodeissa ja koulussa tapahtuvasta perhetyöstä vastaa kaupungin sivistystoimi. Kohderyhmä on tällöin laaja ja kuntalaisten kynnys päästä palvelun piiriin halutaan pitää matalana. Ennaltaehkäisevä perhetyö on koko perheen elämänhallinnan tukemista voimavaroista käsin sekä arjessa selviytymisen vahvistamista. Edellä mainitut seikat voivat liittyä vanhemmuuden tukemiseen, lasten hoidon ja kasvatuksen ohjaamiseen, arjen hallintaan, perheen sisäisten ja ulkoisten vuorovaikutustaitojen tukemiseen tai syrjäytymisen ehkäisyyn. (Sosiaaliportti.fi 2013.)

3.2 Päivähoidon aloitus

Päivähoidon aloitus on perheelle suuri mullistus, joka voi herättää perheessä monenlaisia tunteita. Ei ole epätavallista, että vanhemmat tuntevat epävarmuutta tai huolestuneisuutta lapsen päivähoidon aloituksesta. Osa vanhemmista saattaa myös peilata pohdiskelujaan omiin lapsuuden päiväkotikokemuksiinsa, jotka poikkeavat nykypäivän varhaiskasvatuksesta. Päivähoidon aloittaminen merkitsee yleensä sitä, että aiemmin kotona ollut vanhempi palaa työelämään tai opiskelemaan. Tähän arjen uudelleen järjestelyyn liittyy vanhemman osalta sopeutumista ja perehtymistä niin kotona kuin töissäkin. Kaiken tämän keskellä perheen lapsi sopeutuu uudelleenlaiseen arkeen - hän viettää suuren osan arkipäivistään uudessa ympäristössä, uusien aikuisten ja lapsien seurassa.

Vanhempien huolenaiheita voivat olla lapsen sopeutuminen, turvallisuus, kiusaaminen, ruokailu päiväkodissa, erossa oleminen lapsesta, perheen arjen

uudelleen järjestäminen sekä se, millaisia aikuisia oman lapsen ryhmässä työskentelee. Etenkin pienempien lasten omat hoitajat ovat suuressa roolissa, sillä lapsen kasvaessa lapsi alkaa muodostaa kiintymyssuhteita myös muihin lähiaikuisiinsa, esimerkkinä juuri hoitajaansa. (MLL, Vanhempainnetti 2013.)

Ideaalissa hoitopaikassa lapsi saa huomiota sellaiselta turvalliselta aikuiselta, joka myös vastaa lapsen tunteisiin ja tarpeisiin. Etenkin pienillä lapsilla korostuu lähiaikuisen apu, jotka kannattelee lasta hänen rakentaessaan suhteita muihin lapsiin tai aikuisiin. Tärkeää vanhempien näkökulmasta on, miten ammattikasvattajat ottavat huomioon lapsen yksilölliset tarpeet. Oli kyse sitten vauvan persoonallisista totutuista rytmeistä, lapsen rajoitteista, vahvuuksista tai oppimisvaikeuksien ja kehityksen häiriöiden tunnistamisesta ja avun tarjoamisesta niihin. Edellä mainittuja asioita vanhemmat toivovat lapsensa hoitopaikan tarjoavan ja näihin mahdollisuuksiin useat vanhemmat kohdistavat huomionsa tutustuessaan hoitopaikkaan ensimmäisiä kertoja, vaikka oma ihannekuva hoidosta ei kohtaisikaan päivähoidon todellisuutta (Choosing Quality Care 2013.)

On odotettavissa ja tavallistakin, että lapsi reagoi jollakin tavalla uuteen tilanteeseen. Päivähoidossa tulisi ymmärtää alkuvaikeuksista johtuvaa oireilua, koska lapsen ei tarvitse olla reippaampi tai joustavampi, kuin mitä kyseisessä tilanteessa kykenee olemaan. Kiukuttelun (usein äitiin kohdistuvan) lisäksi lapsi voi reagoida univaikeuksilla, syömisen vaikeuksilla, kastelulla, takertumalla vanhempaansa, suullisesti ilmaisemalla haluttomuutensa mennä hoitoon tai kieltäytymällä päivähoidon aktiviteeteistä. (MLL, Vanhempainnetti 2013.)

Kaikki lapset eivät välttämättä reagoi lainkaan hoidon aloitukseen. Jotkut lapset saattavat myös reagoida viiveellä - jopa usean viikon jälkeen. Tämä usein ihmetyttää vanhempaa, joka luuli lapsensa jo sopeutuneen. Lapsen hoitoon sopeutumiseen vaikuttavat monet asiat, kuten lapsen temperamentti. Myös lapsen ikä ja hänen aiemmat erossa olemisen kokemuksensa omista vanhemmista vaikuttavat siihen, miten uusi arki päivähoidossa käynnistyy. Vaikutusta on myös vanhemman suhtautumisella päivähoitoon ja miten hän suhtautumisensa

lapselleen tuo ilmi. Jos tärkeimmistä asioista saavutetaan aito luottamus päivähoitopaikan ja kodin välillä, välittyy tämä myös positiivisella tavalla eri osapuolten käyttäytymiseen. Lapsen on tärkeätä tietää että ”kaikki on hyvin”. Tällöin lapsi voi kokea oman vanhempansa luottavan hoitopaikkaan. Tärkeintä arjen sujumiselle ja lapsen sopeutumiselle on kuitenkin se, minkälainen suhde lapselle syntyy uusiin aikuisiin ja lapsiin. (MLL, Vanhempainnetti 2013.)

4. LAADUN MERKITYS PÄIVÄKODISSA

Päivähoitoa koskevaan varhaiskasvatustutkimukseen laadun käsite ilmestyi vasta 1980-luvulla. Laadulla on sen jälkeen eri aikakausina tarkoitettu monenlaisia asioita ja tutkimusotteita. Keskeistä kuitenkin laadun tarkastelulle päivähoidossa on ollut se, millaisia vaikutuksia päivähoidolla on lapseen. Yhteiskunnan lait ja asetukset ovat kaiken lähtötasona. Laatutavoitteet määritellään sen mukaan, mitkä tekijät varhaiskasvatuksen teorioiden perusteella nähdään kehittävän lasta parhaalla mahdollisella tavalla. Nykyään varhaiskasvatuksen asiantuntijoiden näkemykset laadukkaasta varhaiskasvatuksesta ovat suhteellisen yhtenäisiä läntisissä kehittyneissä teollisuusmaissa. (Parrila, Sosiaali- ja terveysministeriön julkaisuja 2004:6.)

Usein pääasiallisena laadun tutkimuskohteena ovat olleet laadun määrälliset tekijät kuten ryhmäkoot, taloudelliset ja materiaaliset tekijät sekä työntekijöiden koulutustaso. Päivähoidossa työn tulos kuitenkin syntyy työntekijän ja asiakkaan välisessä vuorovaikutuksessa, joka on ennen kaikkea tilannesidonnaista. Tämän takia prosessitekijät monipuolisuutensa ja arjen selkeän kuvaamisensa vuoksi tulisi ottaa huomioon. Prosessitekijät nähdään laadun ytimenä. Näitä tekijöitä ovat perushoito, lapsen ja aikuisen välinen vuorovaikutus, lapsilähtöinen toiminta sekä toiminnan suunnittelu ja arviointi. Lapsen näkökulmasta prosessitekijät näkyvät konkreettisimpina arjessa. Laadun arviointi päivähoidossa -projektin kokeilukunnissa perusturvallisuus ja lapsen yksilöllisyys nousivat tärkeimmiksi prosessitekijöiksi. (Keskinen, Virjonen 2004.)

Ammattitaitoinen henkilöstö on varhaiskasvatuksen keskeinen onnistumisen edellytys ja laadun tae. Kun työntekijöille ja koko yhteisölle asetetaan odotuksia koskien varhaiskasvatusta, heillä on oltava selvä käsitys siitä, mitä laadukas varhaiskasvatus on (Mikkola, Nivalainen 2011, 60). Perinteisesti päivähoidossa toimintakauden alussa asetettuja tavoitteita arvioidaan kauden lopussa. Lasten ja vanhempien arvioidessa laatua, vertaavat he usein nykyistä tilannetta aikaisempiin

kokemuksiinsa. Heille tavoitteiden asettaminen ja niihin pyrkiminen eivät ole yhtä tärkeitä kuin toiminta ja vuorovaikutus. Juuri tämän takia lapsillakin on mahdollisuus arvioida laatua omiin kokemuksiinsa peilaten. Vanhemmat taas pystyvät tekemään syvällisempiä arvioita laadusta sen jälkeen, kun he ovat perehtyneet havainnoimalla ja keskustelemalla käytännön toimintatapoihin hoitopaikassa. Näitä toimintatapoja vanhemmat peilaavat omiin kasvatuskäsityksiinsä, arvostuksiinsa ja uskomuksiinsa. (Keskinen, Virjonen 2004, 160.)

4.1 Vanhempien osallistuminen laatutyöhön ja arviointiin

Kasvatushenkilöstöllä on keskeinen rooli ja vastuu yksikön keskustelukulttuurin luomisessa. Aktiivisesti kasvatustilaisuuksiin esiin nostava keskustelukulttuuri mahdollistaa ja tukee vanhempien osallistumista keskusteluun. Yksikön varhaiskasvatussuunnitelmassa tulee olla kuvaus, miten vanhemmat voivat vaikuttaa yksikön varhaiskasvatussuunnitelman laadintaan ja olla mukana sen arvioinnissa. (Turun kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma 2005.)

Vanhemmilla on oltava mahdollisuus osallistua hoidon suunnitteluun ja arviointiin. Työn kehittämisen kannalta on tärkeää arvostaa asiakkailta tulevaa palautetta ja hyödyntää sitä omien palveluiden arvioinnissa ja kehittämisessä. Tärkeää on myös aktivoida vanhemmat jakamaan tietoaan lapsestaan (Keskinen, Virjonen 2004). Vanhempien rooli päivähoiton näkökulmasta syvenyy kun heidät kasvatuskumppanuus-ajattelun johdosta otetaan lähemmäksi päiväkodin toimintaa. Tämä on kuitenkin hämärtänyt käsitystä siitä, miten perheiden erilaisiin odotuksiin tulisi vastata hoitopaikan taholta. Jokainen asiakassuhde on yksilöllinen vanhempien opettellessa vanhemmuutta eri lähtökohdista. Heidän tarpeensa ja toiveensa eivät ole yhteneviä. Päiväkodin toimintalinjat toteutetaan sen mukaan, mikä on mahdollista, realistista ja missä lasten tarpeet sekä terveellinen kasvu tulevat huomioiduksi. (Mikkola, Nivalainen 2006, 60.)

Vanhempien näkemyksiä ei kuitenkaan voi sivuuttaa. He ovat lastensa asiantuntijoita ja heille laadun keskeiset periaatteet ovat usein lapsen itsetunnon kehittäminen ja yksilöllinen kohtelu (Leinonen, Lumme, Salonen 1998, 106). Päivähoidossa suoritettut käyttäjäutkimukset osoittavat vanhempien olevan halukkaita osallistumaan ja vaikuttamaan sekä päivähoidon että oman lapsensa kasvatuksen kehittämiseen (Hujala-Huttunen, Nivala 1995). Kuitenkaan kaikkien vanhempien ei voida sanoa olevan kiinnostuneita hoidon arvioinnista. Perheet ovat aina yksilöllisiä eivätkä mahdu yhden perhekäsityksen alle. Osalla vanhemmilla voimavarat ja elämänhallinta saattavat olla niin heikot, etteivät he vaadi mitään erityistä. Pahimmassa tapauksessa hoitohenkilökunta on jopa voinut kokea kasvatusvastuun lankeavan päiväkodille. Toiset vanhemmat taas saattavat olla erittäin kriittisiä ja tietävät, mitä haluavat. He aktiivisesti vaativat parasta mahdollista hoitoa lapsilleen. Ammattikasvattien mielestä kasvatuskumppanuus on luontevinta näiden kahden ääripään välissä, mihin suurin osa perheistä sijoittuukin. (Keskinen, Virjonen 2004, 82.)

Laadunkehittäminen ja ohjaustoiminta varhaiskasvatuksessa -tutkimus selvitti suomalaisen varhaiskasvatuksen nykytilaa suhteessa laadun kehittämiseen sekä ohjaustoimintaan. Kyseinen tutkimus on osa Valoa-hanketta (Varhaiskasvatuksen laadunhallinnan ja ohjaustoiminnan kehittämishanke), joka oli sosiaali- ja terveysministeriön tavoite ja toimintaohjelmaan kuuluva, vuosina 2000-2003 toteutettu hanke. (Sosiaali- ja terveysministeriö 2003.)

Valoa-hankkeen tuloksista käy ilmi, että henkilökunnan mukaan merkittävimmät tavat osallistuttaa vanhemmat laatuyöhön ovat keskustelu (15 %) ja vanhemmilta saatu palaute (10 %). Enemmän mainintoja laatuun vaikuttavista seikoista saivat erilaiset arviointitavat (26 %) sekä perinteiset palaverit (24 %). Kysymykseen vanhempien osallistumisesta vastasi 200 kuntaa (76 %) ja ne antoivat riittävän kuvan tavoista, joilla vanhemmat ovat mukana laatutyössä. (Sosiaali- ja terveysministeriö, Selvityksiä 2003:1. 40.)

Kaksi ylivoimaisesti eniten mainittua tapaa olivat asiakaskyselyt sekä vanhempien henkilökohtaiset keskustelut päivähoidon henkilökunnan kanssa. Etenkin vanhempien (ja joissakin tapauksissa myös lapsilla teetetyt) asiakaskyselyt ovat yleisimpiä asiakastyytyväisyyden mittareita. Loput kolme mainintoja kerännyttä tapaa olivat vanhempainillat, osallistuminen lasta koskevien hoito- ja kasvatussuunnitelmien tekoon, suullinen palaute sekä toiveiden ja mielipiteiden esittäminen henkilökunnalle. Muita, vähemmän mainittuja tapoja olivat toimikuntaan tai neuvostoon osallistuminen, päivittäinen vuorovaikutus hoitohenkilökunnan kanssa sekä laatu- tai kehittämisryhmiin osallistuminen. Vastauksista oli myös käynyt ilmi, etteivät monetkaan vanhemmat tule mukaan laatutyöhön ja sen arviointiin huolimatta heille tarjotuista mahdollisuuksista osallistua. (Sosiaali- ja terveysministeriö, Selvityksiä 2003:1.)

5. TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN

Tässä luvussa käydään läpi tutkimuksen tavoitteet ja tutkimusongelmat, kyselylomakkeen sisältö ja kysymysten rajausta sekä aineistonkeruun toteutus.

5.1 Tutkimuksen tarkoitus, tavoitteet ja tutkimusongelmat

Tutkimuksen tavoitteena oli saada selville, miten ja missä määrin vanhempien odotukset lapsensa saamasta hoivasta ja opetuksesta ovat vastanneet alkuodotuksia. Kyselyssä arvioitiin myös hoitohenkilökunnan toimintaa ja varhaiskasvatuksen laatua valituilla osa-alueilla.

Opinnäytetyössä haettiin vastauksia kahteen päätutkimusongelmaan:

1. Millainen kuva lasten vanhemmille on muodostunut päiväkodista hoidon aloittamisen jälkeen ja miten tämä kuva on muuttunut ennako-odotuksista ja toiveista?
2. Minkälaisen arvion vanhemmat antavat päiväkodille päivähoidon laatuun liittyvistä tekijöistä?

Työhypoteesina tutkimuksen tuloksista oli odotettavissa pääosin positiivissävytteisiä vastauksia ja tyytyväisyyttä lapsen saamaan hoitoon. Erityisiä toivomuksia voitiin odottaa tulevan esiin koskien esimerkiksi digitaalisia kasvunkansioita, retkiä ja muun toiminnan lisäämistä sekä asioita, joihin päiväkotien yleisestikin voi olla vaikea vastata kuntien taloudellisen tilanteen heikentyessä. Perinteisesti vastaavanlaisissa tutkimuksissa vanhemmat ovat olleet pääosin tyytyväisiä. Kritiikki on yleensä suuntautunut liian suurina pidettyihin ryhmiin, lasten yksilöllisen huomioimisen ongelmiin ja henkilökunnan liian heikkoon pysyvyyteen. Sekä vanhemmille että henkilökunnalle suoritetuissa laatu- ja tyytyväisyyskyselyissä vanhemmat ovat usein arvioineet laadun paremmaksi kuin henkilökunta. Ammatikasvattajat ovat usein arvioinneissaan olleet kriittisempiä. (Hujala, Purola, Parri-la, Nivala 2007.)

5.2 Kyselylomake ja rajaus

Aihevalintaa ja tutkimukseen liittyviä kysymyksiä kehiteltiin yhteistyössä päiväkodin kanssa. Kysymykset ovat laadittu niin, että ne palvelevat mahdollisimman hyvin päiväkodin tarpeita. Laatuun vaikuttavat arviot kertovat, missä vanhempien mielestä on onnistuttu ja missä seikoissa on puutteita. Tutkimuksen tarkoitus on tuoda päivähoitoyksikölle lisää tietoa hoidon toteutumisesta sekä vinkkejä, miten parantaa toimintaa asiakkaiden suuntaan. Vanhemmat puolestaan saavat mahdollisuuden ilmaista mielipiteitään nimettömästi kyselylomakkeilla, jotka ainakin osin poikkeavat perinteisistä varhaiskasvatuksen tyytyväisyyskyselyistä.

Muodoltaan kysymykset ovat avoimia, strukturoituja tai puolistrukturoituja (Virta, Virtual statistics 2013). Kysymyksistä kaksi ensimmäistä käsittelevät taustatietoja: päivähoidon aloitusajankohtaa ja lapsen ikää kyseessä olevana ajankohtana. Avoimet kysymykset liittyvät vanhempien odotuksiin ja huoliin koskien päiväkotia ja hoitoa ennen/jälkeen hoidon aloituksen. Kvantitatiivinen osio käsittää valikoituja päivähoidon laatuun liittyviä tekijöitä, joita arvioidaan asteikolla. Teemat liittyvät itse hoidon lisäksi myös lapsen ryhmään, henkilökuntaan, kasvatuskumppanuuteen ja informaation kulkuun päiväkodissa. Lopuksi kyselyssä annetaan mahdollisuus ilmaista kehitysideoita sekä ajankohtaisia toiveita tai odotuksia.

Rajauksessa tärkeää on tuoda esille kysymysten henkilökohtaisuus eli kysymysten kohdistuminen juuri oman perheen tilanteeseen ja toiveisiin. Aiheeseen kuulumattomat, yleisluontoiset seikat saattavat nousta esiin, vaikka tarkoituksena on pohtia toiveiden ja odotusten toteutumista koskien hoitoa, jota nimenomaisen perheen lapsi on saanut osakseen. Vastauksissa saattaa myös tulla esiin tyytymättömyyttä asioihin, joihin yksittäinen päiväkotikoti ei ensisijaisesti voi vaikuttaa; esimerkkinä aikaisemmat ongelmat saada omalle lapselle sopiva päivähoitopaikka. Kaikki tämä asetti haasteita kysymyksenasettelulle. Anonymiteetin säilyttäminen on tärkeää, koska avoimissa kysymyksissä vastaajan henkilöllisyys saattaa paljastua. Tutkimuksen eettisyys vaatii vastauksien luokittelua ja avointen vastausten lainaamisella tavalla, joka ei paljasta yksittäisten vastauksien takana olevia henkilöitä.

Analysoinnissa käytetään sisältöanalyysiä. Strukturoitujen kysymysten vastaukset tallentuvat suoraan numeerisessa muodossa, jonka pohjalta havaintomatriisi toteutetaan tilastona. Toisin kuin avoimet, kvalitatiiviset kysymykset, suljetut kvantitatiiviset kysymykset eivät kerro keskiarvon ulkopuolilla olevista yksittäistapauksista. Avoimien kysymysten ansiosta tutkimuksessa todennäköisesti nousee esiin uusia näkökulmia ja seikkoja, joiden pohjalta voidaan tehdä yleistyksiä (Virsta, Virtual Statistics 2013). Niiden suhteen taas syntyy jakaumia, joita on eriteltävä. Luokittelurunko ja sisältöluokat kehitetään yhtä aikaa aineiston analysoinnin kanssa (Seitamaa-Hakkarainen 2013). Tutkimuksen vastaukset eivät ole yleistettävissä kohdepäiväkodin ulkopuolelle.

5.3 Aineistonkeruun toteutus

Tutkimuksessa ovat mukana ja eroteltuina ”vanhat” ja ”uudet” asiakkaat. ”Uudet” perheet ovat tulleet varhaiskasvatuspalveluiden piiriin syksyllä 2012. Anonymiteetin säilymisen vuoksi vastaajan ikää, sukupuolta tai lapsen ryhmää ei kysytty. Kyselyn kohteena olevassa päivähoitoyksikössä oli kyselyn toteuttamisajankohtana hoidossa 113 lasta.

Aineistoa (LIITE 1) palautuskirjekuorineen jaettiin maaliskuussa 2013 kahtena eriaamuna vanhemmille heidän tuodessaan lasta ryhmään. Jokaista kyselylomaketta ei ollut mahdollista jakaa henkilökohtaisesti. Tämän vuoksi suurin osa lomakkeista laitettiin lasten lokeroihin, joista vanhempien oli helppo huomata ne. Vastausaikaa annettiin yksi viikko ja palautus oli tehtävä 19.3.2013 mennessä. Kirjekuoriin suljetut vastaukset palautettiin lapsen ryhmään tai päiväkodin käytäviltä löytyneisiin vastauslaatikoihin, joista ne myöhemmin haettiin. Otokseen tulivat kaikki päiväkodin perheet. Kysymyslomakkeita jaettiin yhteensä 102 kappaletta, joista kolme oli käännetty englanniksi.

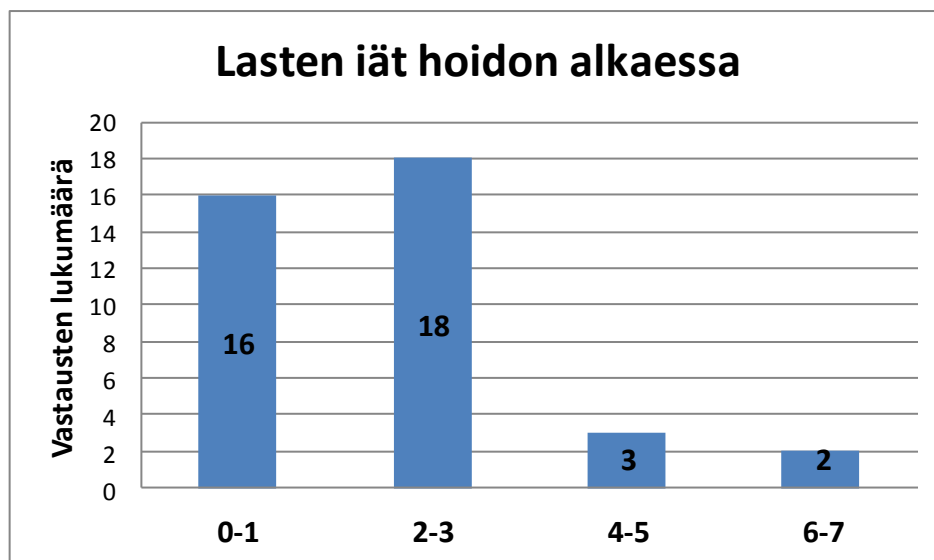
6. TUTKIMUKSEN TULOKSET

Palautettuja vastauksia saatiin takaisin 37 kappaletta. Vastausprosentiksi tuli 36,2 %. Vastaajien ikää tai sukupuolta ei kysytty, mutta perustiedot hoidon aloittamisen ajankohdasta ja lapsen iästä selvitettiin. Alapuoletella on läpikäytynä kaikki kysymyslomakkeen (LIITE 1) 21 kysymystä. Tuloksia havainnollistetaan kuvioin ja teemoihin jaettuja vastauksia ja mainintoja tarkennetaan avoimista kysymyksistä saadulla aineistolla sitaattimuodossa.

6.1 Taustatiedot: aloittamisen ajankohta ja lapsen ikä hoidon alkaessa

Vastanneista perheistä 8 (22 %) olivat niin sanotusti uusia asiakkaita, jotka aloittivat päiväkodissa syksyllä 2012. Loput 29 (78 %) perhettä olivat aloittaneet hoitosuhteensa jo aiemmin.

Perheiden lasten iät hoidon alkaessa ovat esitettynä Kuviossa 1. Lapset ovat jaettu ikäryhmiin 0-1, 2-3, 4-5 ja 6-7.

Kuvio 1. Lasten iät hoidon alkaessa.

Hoidon alkaessa 0-1 -vuotiaita lapsia oli 16 (41 %) ja 2-3-vuotiaita oli 18 (46.1 %). Ikäryhmässä 4-5 hoidon aloitti kolme lasta (7.7 %) ja ikäryhmässä 6-7 kaksi lasta (5.1 %). Tämä tarkoittaa, että suurin osa (87.1 %) vastaajien lapsista aloitti

hoidon ollessaan ikäryhmässä 0-1 tai 2-3. Kahdella vastaajalla samanaikaisesti aloittivat 0-1 ja 2-3 – ikäluokkiin kuuluvat lapset.

6.2 Vanhempien toiveet ja odotukset päivähoidon alkaessa

Kysymys oli avoin. Kysymykseen vastasi 31 vanhempaa (83,8 %). Vastauksissa oli 60 mainintaa erilaisista toiveista tai ennakko-odotuksista. Saadut maininnat on lajiteltu vastausten pohjalta muodostuneisiin luokkiin Kuviossa 2. 6 vastaajaa (15,4 %) jätti vastaamatta tai kertoi, ettei erityisiä toiveita tai odotuksia alussa ollut. Yhden (1) vastaajan mukaan pelkkä ”perushoito riittää”.

Kuvio 2. Maininnat toiveista ja odotuksista päivähoidon alkaessa.

Luokka, joka koski henkilökuntaa, keräsi 13 mainintaa (21,7 %). Lapsen yksilöllisyyden huomiointi sai 10 mainintaa (16,7 %). Lapsen viihtyminen mainittiin 8 kertaa (13,3 %). Turvallisuus mainittiin 7 kertaa (11,7 %). Sosiaaliset – ja ryhmätaidot olivat myös mainittu 7 (11,7 %) kertaa. Vastaajista 4 (6,7 %) toivoi pientä ryhmäkokoja. Lapsen sopeutumiseen liittyviä seikkoja mainittiin 3 kertaa (5 %). Myös puheenkehitys sekä rutiinit tai elämäntapomus mainittiin 3 (5 %) kertaa.

Ruokavalioon tai ruokaan liittyvät seikat tulivat ilmi 2 (3,3 %) vastauksessa.

Henkilökunta. Henkilökuntaan liittyviä mainintoja oli eniten - 13 kappaletta (21,7 %). Henkilökunnalta odotettiin motivoitunutta asennetta työhön, ammattitaitoa, iloisuutta sekä helppoa ja sujuvaa yhteistyötä. Lasten läsnäolon huomioivat, hyvää ja tasapuolista kohtelua tarjoavat, mutta myös rajoja asettavat (2 mainintaa) kasvattajat ovat vastaajien mielestä tärkeitä. Kaksi (2) vastaajaa toivoi, etteivät hoitajat vaihtuisi usein. Myös hoidon joustavuutta ja perheen kanssa keskusteltavaa kasvatuskumppanuutta odotettiin (1 maininta). Vastuksissa oli seuraavanlaisia kommentteja.

”Ammattitaitoiset ja kivat hoitajat, joista lapsi tykkää.”

”Aikuiset olisivat ammattitaitoisia ja työhönsä sitoutuneita.”

”Motivoitunut ja iloinen henkilökunta.”

Yksilöllisyyden huomiointi. Lapsen yksilöllisyyden huomioiminen keräsi 9 mainintaa (16,7 %). Vanhempien toiveena oli, että lapsi saisi yksilöllistä huomioimista isossa ryhmässä, tulisi kuulluksi, saisi syliä ja hellyyttä sekä uskaltaisi olla oma itsensä. Yksi vastaus sisälsi maininnan ”erikoistoiveista”, joita vastaaja ei tarkentanut. Aineistosta nousi esiin seuraavanlaisia vastauksia:

”Toivoisin, että lapset tulisivat huomioiduksi yksilöinä.”

”...että lapseni saisi hellää hoitoa, saisi tarpeeksi huomiota ja tulisi kuulluksi. Olisi aikaa pitää sylissä.”

Viihtyminen. Kolmanneksi eniten mainintoja sai ”lapsen viihtyminen”. Mainintoja oli 8 kappaletta (13,3 %). Kaksi (2) vastaajaa odotti lapsen saavan päivähoidosta kavereita. Lapsille mukavat kaverit ovat usein hoitajia tärkeämpiä seikkoja viihtymisen kannalta. Muut vastaukset sisälsivät maininnat ”virikkeistä”, ”mieluisasta tekemisestä”, ”aktiiviteeteistä” sekä ”ulkoilusta ja askartelusta”.

Turvallisuus. Toive turvallisesta päiväkotiympäristöstä mainittiin 7 kertaa (11,7

%). Useimmissa tapauksissa turvallisuuden käsitettä ei tarkemmin avattu tai eritelty:

”Turvallinen ympäristö joka tukee kotikasvatusta.”

”...että lapsellani olisi turvallinen ja hyvä olla.”

”Hyvä, turvallinen hoitopaikka lapselle.”

Vastauksista käy ilmi, että päivähoitopaikan halutaan tarjoavan fyysistä ja psyykkistä turvallisuutta. Tämä tarkoittaa paitsi toimintaympäristön puitteita, myös sellaista ilmapiiriä, joka saa lapsen tuntemaan itsensä hyväksytyksi (Mikkola, Nevalainen, 2006, 28).

Sosiaaliset- ja ryhmätaidot. Tämän luokka sai 7 (11,7 %) mainintaa. Vastauksissa odotettiin lapsen oppivan sosiaalisemmaksi ja itsenäisemmäksi, oppivan leikkimään muiden kanssa, luottamaan aikuisiin sekä toimimaan isommassa ryhmässä ja hankkivansa valmiuksia koulua ajatellen:

”Oppisi toimimaan ryhmässä, sosiaaliset taidot kehittyisi.”

Pieni ryhmäkoko. Toiveen ryhmäkoosta mainitsi 4 vastaajaa (6,7 %). Ryhmän koko vaikuttaa paljon siihen, miten paljon yksittäinen lapsi voi saada yksilöllistä huomiota.

”Toivoimme lapsille mahdollisimman pientä ryhmää”

Sopeutuminen. Sopeutuminen sai 3 (5 %) mainintaa.

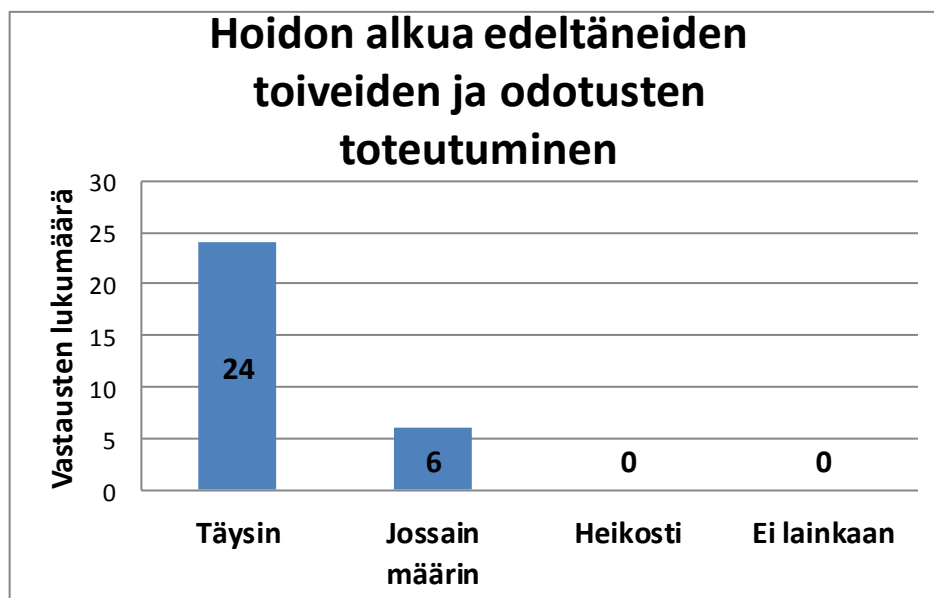
Kielenkehitys. Kielenkehitys sai niin ikään 3 (5 %) mainintaa, joista kahdessa (2) mainittiin erikseen suomen kielen oppiminen.

Rutiinit ja elämäkatsomus. Luokka keräsi 3 (5 %) erilaista mainintaa. Näitä olivat toiveet ”sukupuolineutraalista kasvatuksesta”, ”rutiinien sujumisesta”, ”vakaumuksen kunnioittamisesta”

Ruoka. Ruokavalion noudattaminen ja syöminen mainittiin kaksi (3,3 %) kertaa.

6.3 Hoidon alkua edeltäneiden toiveiden ja odotusten toteutuminen

Alla on taulukko vastauksista koskien hoidon alkua edeltäneiden toiveiden toteutumista.

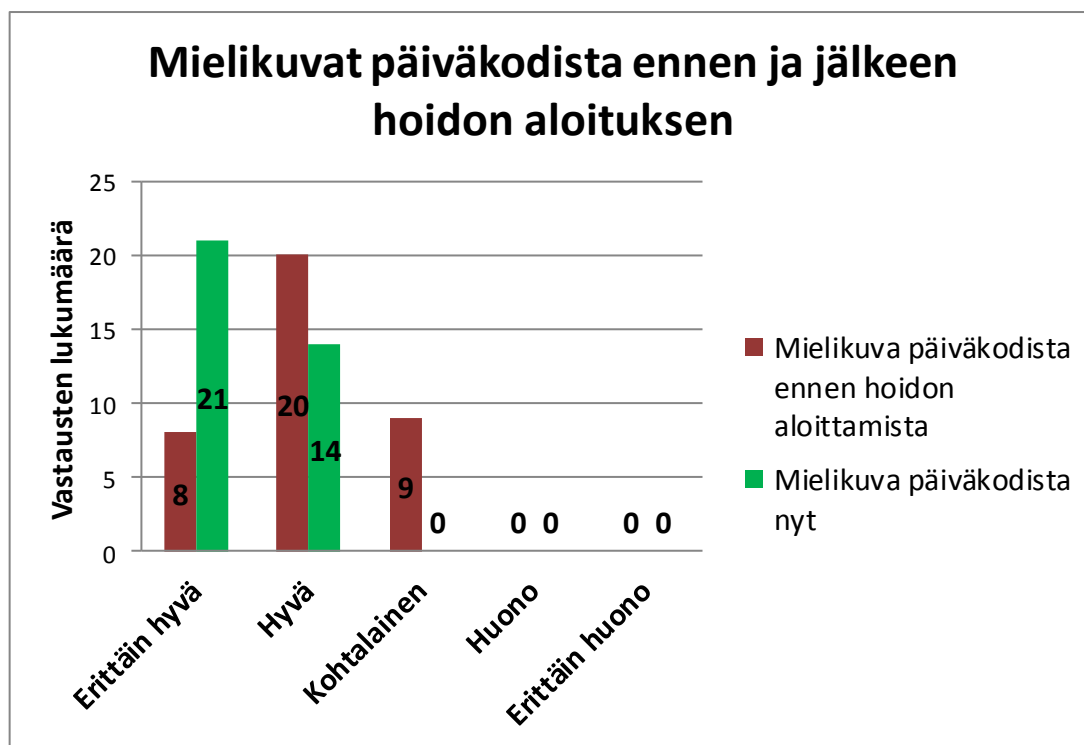

Kuvio 3. Ennakko-odotusten toteutuminen.

Toiveet tai odotukset toteutuivat ”täysin” 24:n (77,4 %) vastaajan kohdalla. ”Jossain määrin” ne toteutuivat kuuden (19,4 %) vastaajan mielestä. Vastaajista 7 jätti vastaamatta kysymykseen - heistä 4 jätti vastaamatta myös edelliseen kysymykseen koskien toiveita ja odotuksia ennen hoidon alkua.

6.4 Päiväkotia koskevien mielikuvien muutos

Kuviosta 4 käy ilmi päiväkotia koskevien mielikuvien muutos verratessa mielikuvia ennen ja jälkeen hoidon aloituksen. Kaikki 37 (100 %) vanhempaa vastasivat kysymykseen koskien hoidon alkua edeltäneitä mielikuvia. Kysymykseen nykyisestä mielikuvasta vastasi 35 vanhempaa (94,6 %). Kysymyksen ohitti kaksi (2) vastaajaa.

Kuvio 4. Mielikuvat päiväkodista ennen ja jälkeen hoitoa.

Mielikuvat päiväkodista ennen hoidon aloittamista olivat ”erittäin hyvät” 8 (21,6 %) vastaajalla. ”Erittäin hyvä” tämänhetkinen mielikuva taas oli 21 (60 %) vastaajalla. Ennen hoidon alkua mielikuvat olivat ”hyvät” 14 (54 %) vastaajan mielestä. Nykyinen mielikuva taas oli 14 (40 %) vanhemman mukaan ”hyvä”. Kohtalainen mielikuva päiväkodista oli 9 (23,3 %) vastaajalla ennen hoidon alkua.

Kaikki 35 vastaajaa siis arvioivat nykyisen mielikuvansa olevan ”erittäin hyvä” tai ”hyvä”. Yksikään vastaaja ei enää pitänyt mielikuvaansa päiväkodista enää edes ”kohtalaisena” tai sitä huonompana.

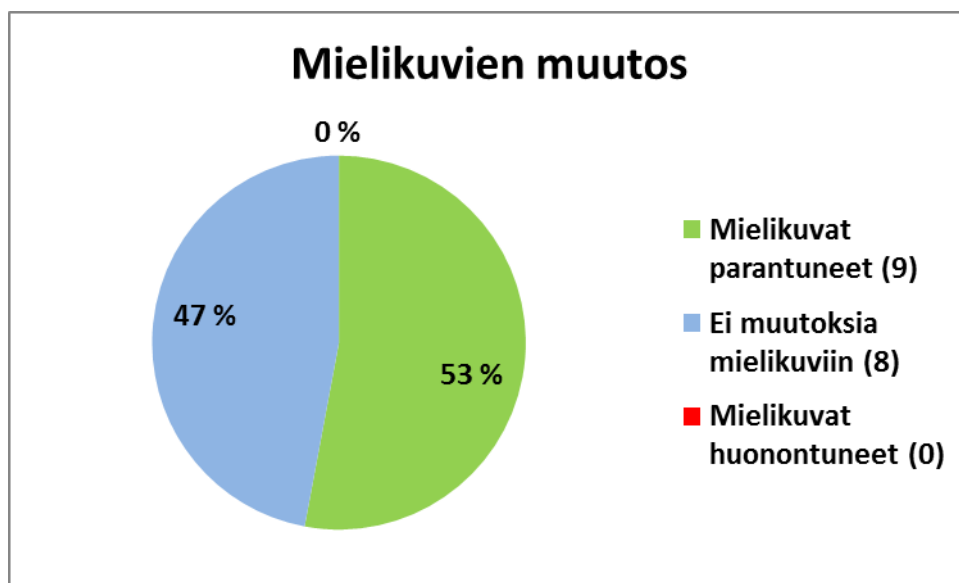
Liikehdintää on siis tapahtunut pääosin positiivisempaan suuntaan. Verratessa vastauksia ennen ja jälkeen hoidon aloituksen, huomataan yleisen mielikuvan päiväkodista parantuneen hoidon aloittamisen jälkeen. Ennen hoidon alkua suurin osa (20 vastaajaa, 54 %) vastaajista piti mielikuvaansa ”hyvänä”. Aloittamisen jälkeen suurin osa (21 vastaajaa, 60 %) vastaajista valitsi nykyiseksi mielikuvakseen ”erit-

täin hyvän”.

Vertailtaessa vastaajien yksittäisiä vastauksia huomataan, että 19 (51,3 %) vastaaja arvioi tämän hetkisen mielikuvansa päiväkodista aiempia alkuodotuksia ja toiveita paremmaksi. Viidentoista (40,5 %) vastaajan arvio pysyi samana. Vain yksi (1) vastaaja pudotti arviotaan ”erittäin hyvästä” ”hyväksi”.

6.5 Muutokset vastaajien kertomina

Kysymyksessä selvitettiin, onko vastaajan mielikuva muuttunut ja mahdollisesti miten se on muuttunut. Tähän avoimeen kysymykseen vastattiin vaihtelevilla tavoilla. Useat vastaajat kertoivat, millaisia havaintoja ovat tehneet lapsensa hoidosta tai mitä olivat oppineet päiväkodin käytännöistä. Kysymykseen vastasi 29 vanhempaa (78,3 %). Kuviossa 5 esitetään vastaukset, joissa oli suora maininta mielikuvien muutoksesta verrattuna aikaisempaan.

Kuvio 5. Maininnat mielikuvien muutoksesta.

Vastauksia joissa selkeästi mainittiin mielikuvien muutos, oli 17 kappaletta. Vastaajista 53 % (9) kertoi mielikuviansa parantuneen. Vastaajista 47 % (8) kertoi, etteivät heidän mielikuvansa päiväkodista ole muuttuneet. Yksikään (0) vastaaja ei maininnut mielikuviansa huonontuneen.

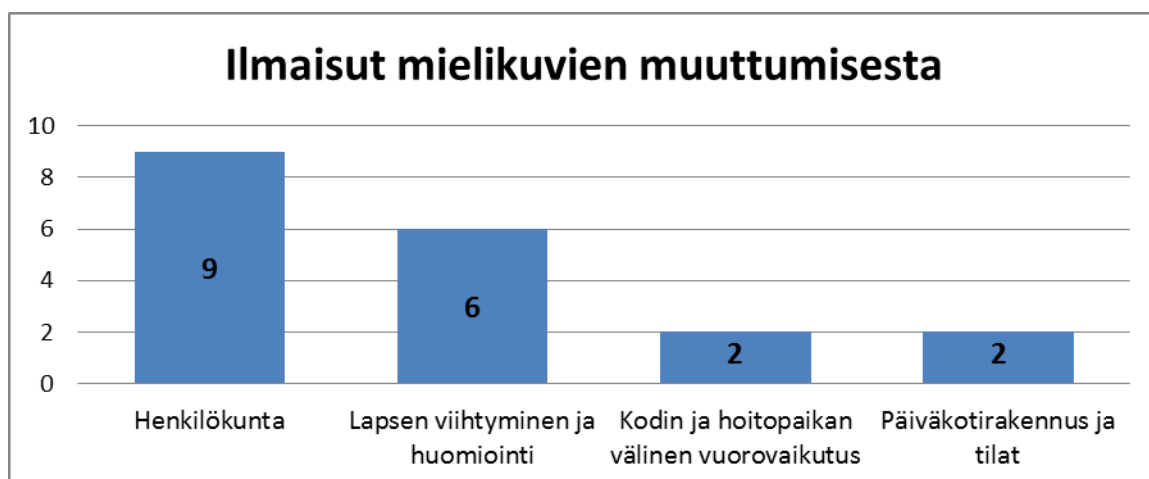
Mielikuvat ovat parantuneet. Yhteensä 53 % (9) vastaajista ilmaisi suoraan tyytyväisyyden parantuneen. Vastaajat kommentoivat:

*”Positiivisempaan suuntaan. Lapsi on saanut tukea ja apua kehitykseen-
sä”*

*”On muuttunut parempaan suuntaan. En odottanut näin hyvää kodin ja
hoitopaikan välistä suhdetta. Kaikki toimii hienosti: samanlaiset arvot,
tiedonvälitys ja yhteistyö!”*

Ei muutoksia mielikuviin: 47 % (8) vanhemmista ei kokenut mielikuviansa muuttuneen. Kielteisen vastuksen antaminen tähän kysymykseen ei kuitenkaan tarkoita huonoja kokemuksia hoidon aloittamisen jälkeen, jos alkuodotukset ovat jo olleet positiivisia. ”Ei muutoksia mielikuviin” vastauksien antajista 4 oli aikaisemmin arvioinut alkumielikuvakseen ”erittäin hyvän” ja 3 vastaajaa ”hyvän”.

Mielikuvat huonontuneet. Yhdessäkään (0) vastauksessa ei suoraan kerrottu mielikuvien huonontuneen.

Kuvio 6. Maininnat mielikuvien muuttumisesta.

Syyksi mielikuvien vaihtumiseen mainittiin henkilökunta (9), lapsen viihtyminen tai huomiointi (6), kodin ja hoitopaikan välinen vuorovaikutus (2) ja itse päiväkotirakennus ja sen tilat.

Henkilökunta. (9 mainintaa)

”Nyt henkilökunta ollut pysyvämpää.”

”On muuttunut, työntekijät tutumpia.”

”Henkilökunta kiireistä.”

”Positiivisesti yllättynyt, hoitajat huippuhyviä ja empaattisia.”

”Hoitajat ottavat työn vakavasti.”

”Ammattitaitoinen ja avoin henkilökunta.”

”Päiväkoti ja henkilökunta kivoja.”

Yhden (1) vastaajan mukaan hoitohenkilökunta oli osallistunut kasvatukseen ajateltua enemmän. Tätä ei kuitenkaan mainittu huonoksi asiaksi.

Lapsen viihtyminen ja huomiointi. (6 mainintaa)

”Lapsi viihtyy aiempaa paremmin.”

Kodin ja hoitopaikan välinen vuorovaikutus. (2 mainintaa)

”Myönteinen perheen erityistoiveiden suhteen, hoitoajat, kestovaipat”

”Kaikki toimii, arvot, tiedonvälitys, yhteistyö”

Päiväkotirakennus ja tila. (2 mainintaa)

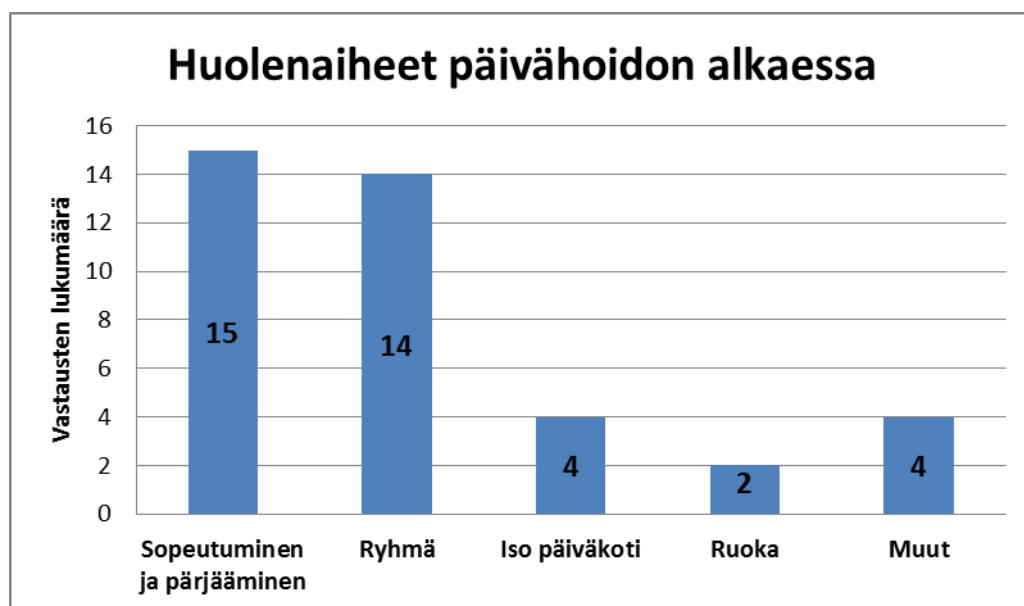
”Huono sijainti”

”Piharemontti paransi turvallisuutta. Ennen pelotti matalat aidat”

6.6 Huolenaiheet päivähoidon alkaessa.

Kysymykseen vastasi 28 vanhempaa (75,7 %). Vastaajista 6 (21,4 %) ei kokenut mitään huolenaihetta. Vastauksista nousi esiin 39 mainintaa erilaisista huolista. Ne

ovat esitetty Kuviossa 7.

Kuvio 7. Maininnat huolenaiheista hoidon alkaessa.

Vanhemmista 15 (53,6 %) mainitsi suurimmaksi huolenaiheekseen sopeutumisen ja pärjäämisen, 14 vanhempaa (50 %) mainitsi huolekseen ryhmään liittyviä teki-joitä. Neljä (4) vastaajaa (14,3 %) mainitsi ison päiväkodin ja 2 vastaajaa (7,14 %) ruoan.

Sopeutuminen ja pärjääminen. Odotettavasti eniten huolenaiheita kertyi maininnoista, jotka muodostuvat luokaksi ”sopeutuminen ja pärjääminen”. Mainintoja oli 15 (53,6 %). Vanhemmat olivat huolissaan lapsen ollessa erossa itsestään, pitkistä hoitopäivistä sekä lapsen yksinäisyydestä ja mahdollisesta hyljätyn tunteiden tunteesta:

”Alkuun mietitytti lapsen sopeutuminen uuteen ympäristöön.”

”Pelkäsin, että lapsi tuntee itsensä yksinäiseksi tai hyljätyn.”

”Arvelin, että lapsen voi olla vaikea sopeutua perhepäivähoidosta päiväkotiin.”

Ryhmä. Erilaiset huolet lapsen ryhmästä keräsivät 14 mainintaa. Huolen liian isos-

ta ryhmästä mainitsi 5 vastaajaa. Tähän luokkaan liittyvät myös huolet siitä, ettei lapsi saisi tarpeeksi yksilöllistä huomiota (4 mainintaa). Myös kiusaaminen (1), ryhmän kokoonpano (1) ja kavereiden saaminen (2) mainittiin huolissa.

”Olin huolissani, että onko hoitajilla riittävästi aikaa huomioida lastani kaiken hulinan keskellä.”

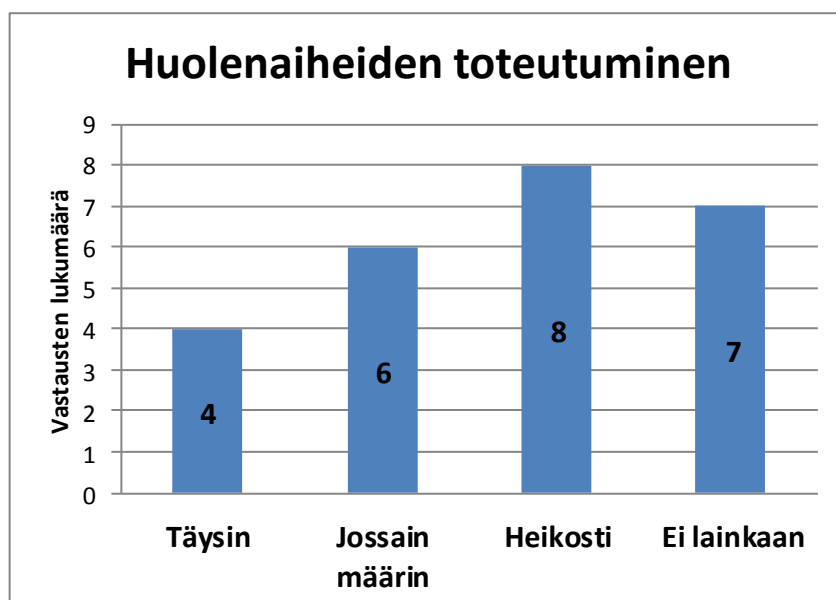
Iso päiväkot. Ison päiväkodin mainitsi 4 (14,3 %) vanhempaa. Isossa päiväkodissa mietitytti ”melu ja kiire” sekä lasten ”hukkuminen massaun”.

Ruoka. Ruoka mainittiin kahdessa (7,1 %) vastauksessa.

Muut. Tämä luokka sisältävät huolet infektio-ongelmista (1 maininta), määrärahojen säästöistä (1 maininta), hoitajien vaihtuvuudesta (1 maininta) ja oman henkilökohtaisen elämän järjestämisestä työn takia (1 maininta).

6.7 Huolenaiheiden toteutuminen

Kuviossa 8 on kuvattu vanhempien arviot huolenaiheiden toteutumisesta. Vanhemmista 24 (64,8 %) vastasi kysymykseen.

Kuvio 8. Huolenaiheiden toteutuminen.

Vastaajista vain 4 (16,6 %) kertoi huolenaiheidensa toteutuneen ”täysin”. Kuuden (25 %) vastaajan mukaan huolenaiheet toteutuivat ”jossain määrin”. ”Heikosti” toteutuneita huolenaiheita oli 8 vastaajalla (33,3 %). Seitsemän (29,2 %) vastaajaa ei kokenut huolenaiheittensa toteutuneen ”lainkaan”.

Täysin. Täysin toteutuneita huolia oli 4 vastaajalla. Täysin toteutuneita huolenaiheita olivat ryhmien kokoonpanot, hoitajien vaihtuvuus, ruoka ja lasten hoitoon tuominen. Kaikki saivat yhden (1) maininnan.

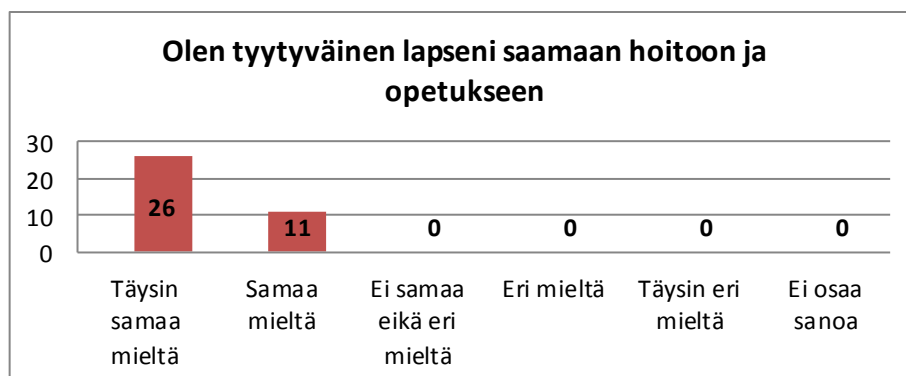
Jossain määrin. Vastaajista 6 koki huoliensa toteutuneen jossain määrin. Yhden (1) maininnan jossain määrin toteutuneiksi huoliksi saivat liian iso ryhmä, kavereiden saaminen, huoli lapsen irtaantumisesta vanhemmastaan, infektio-ongelmat, lapsen sopeutuminen päiväkotiin sekä huoli siitä, ettei lasta huomioda tarpeeksi yksilönä suhteessaan omaan sisarukseensa.

Heikosti. Vastaajista 8 koki huoliensa toteutuneen vain heikosti. Maininnat heikosti toteutuneiksi huoliksi olivat lapsen sopeutuminen uuteen päiväkotiin perheen sisäisten muutosten aikana, pitkät päivät ja sopeutuminen, lapsen yksinäisyys, säästöt, ryhmien suurentuminen sekä lapsen jääminen huomiotta.

Ei lainkaan. Vastaajista 7 kertoi, etteivät heidän huolensa tulleet lainkaan toteen. Seuraavat mainitut huolet eivät toteutuneet: lapsen sopeutuminen ja kavereiden saaminen, lapsen vaikea sopeutuminen, melu, kiire, ruoka, massaan hukkuminen, lapsen vastaanotto ja kiusaaminen, lapsen turvattomuus ja yksinäisyys sekä hoitajien ajan puute.

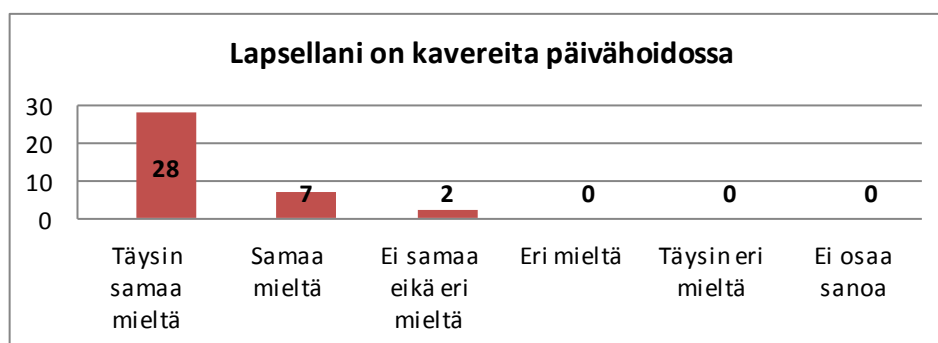
6.8 Monivalintakysymykset

Monivalintakysymyksissä vastaajat saivat erilaisia väittämiä koskien valita mielpidettään lähimpänä olevan vaihtoehdon. Kaikki vastaajat (37 kpl, 100 %) vastasivat monivalintakysymyksiin.

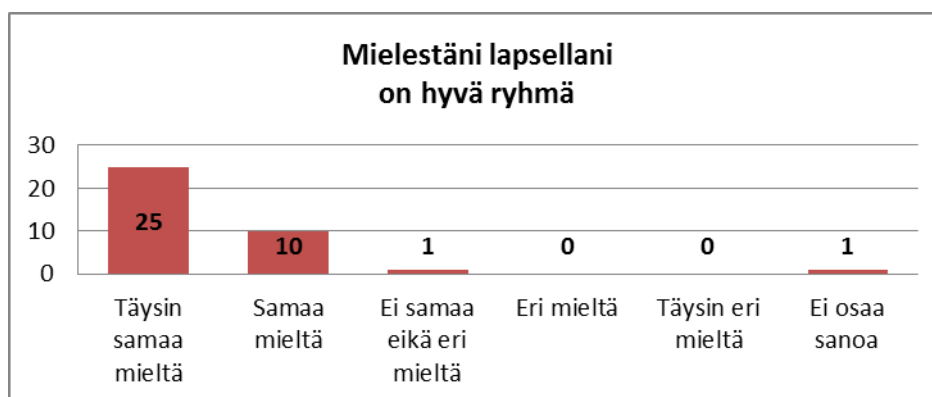
Kuvio 9. Tyytyväisyys oman lapsen hoitoon.

Yhteensä 26 (70 %) vastaajaa oli väittämän kanssa ”täysin samaa mieltä”. Vastaajista 11 (30 %) vastaajaa oli ”samaa mieltä”.

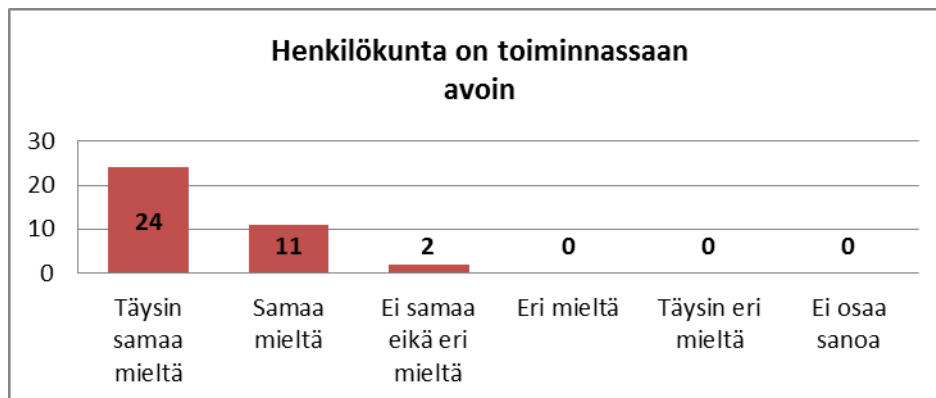
Kuvio 10. Lapsen kaverit päivähoidossa.

Vastaajista 28 (75,6 %) vastaajaa oli väittämän kanssa ”täysin samaa mieltä”. Vanhemmista 7 (20 %) oli ”samaa mieltä ja 2 (5,4 %) ”ei samaa eikä eri mieltä”.

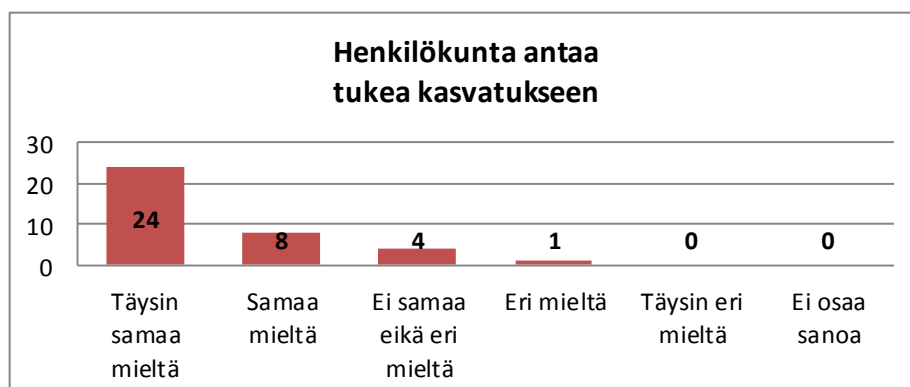

Kuvio 11. Arvio lapsen ryhmästä.

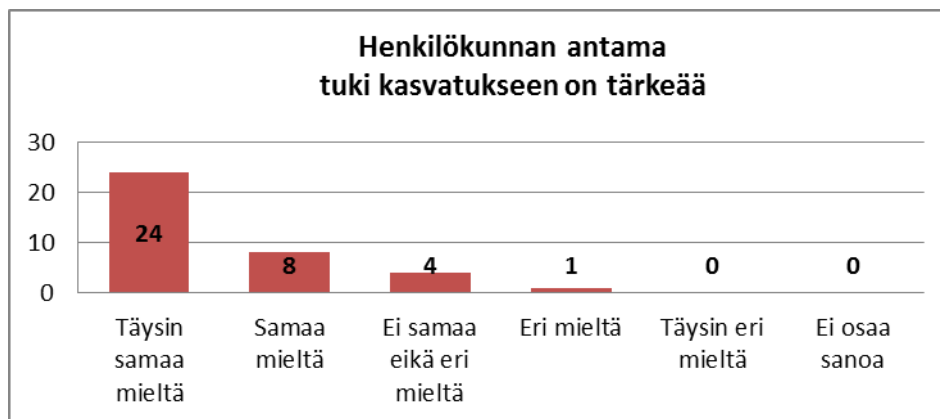
Vastaajista 25 (67,5 %) oli ”täysin samaa mieltä” väitteen kanssa ja 10 vastaajaa (27 %) ”samaa mieltä”. Vain 1 (2,7 %) vastaaja valitsi neutraalin ”Ei samaa eikä eri mieltä”-vaihtoehdon. Samoin vain yksi vastaaja valitsi ”ei osaa sanoa”-vaihtoehdon.

Kuvio 12. Henkilökunnan avoimuus.

Väitteen kanssa ”täysin samaa mieltä” oli 24 (65 %) vanhempaa. ”Samaa mieltä” oli 11 (30 %) vanhempaa. Neutraalin kannan valitsi 2 (5,4 %) vanhempaa.

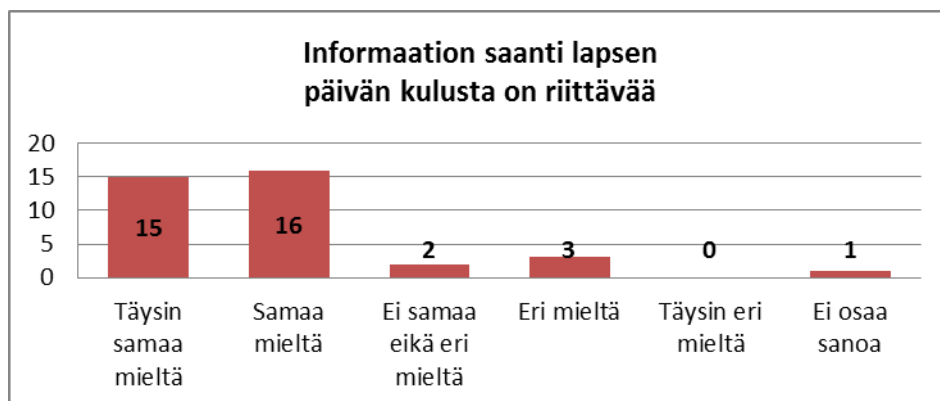
Kuvio 13. Henkilökunnan tuki kasvatukseen.

Vastaajista 24 (65 %) oli ”täysin samaa” mieltä siitä, että henkilökunta antaa tukea kasvatukseen. Vastaajista 8 (21,6 %) oli ”samaa mieltä”, 4 (10,8 %) vastaajaa ”ei samaa eikä eri mieltä” ja 1 (2,7 %) vastaaja ”eri mieltä”.

Kuvio 14. Henkilökunnan kasvatukseen antaman tuen tärkeys.

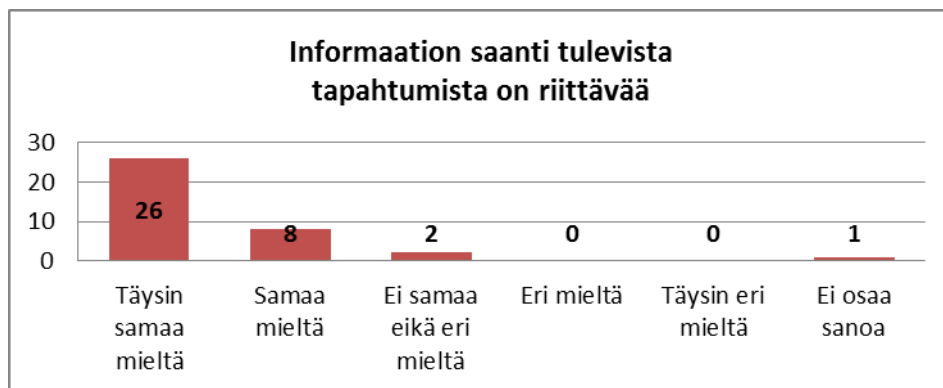
Vastaajista 24 (65 %) oli ”täysin samaa mieltä” siitä, että henkilökunnan antama tuki kasvatukseen on tärkeää. Vastaajista 8 (21,6 %) oli ”samaa mieltä”, 4 (10,8 %) vastaajaa ”ei samaa eikä eri mieltä” ja 1 (2,7 %) vastaaja ”eri mieltä”.

Kuvio 15. Informaation riittävyys lapsen päivän kulusta.

Vanhemmista 15 (40,5 %) oli ”täysin samaa mieltä” siitä, että informaatio lapsen päivästä on riittävää. 16 (43,2 %) vastaajaa oli ”samaa mieltä”. 2 (5,4 %) vastaajaa ”ei ollut samaa eikä eri mieltä”. Vastaajista 3 (8,1 %) oli ”eri mieltä” väitteen kanssa. Vain 1 (2,7 %) vastaaja ei osannut sanoa, onko informaation riittävää.

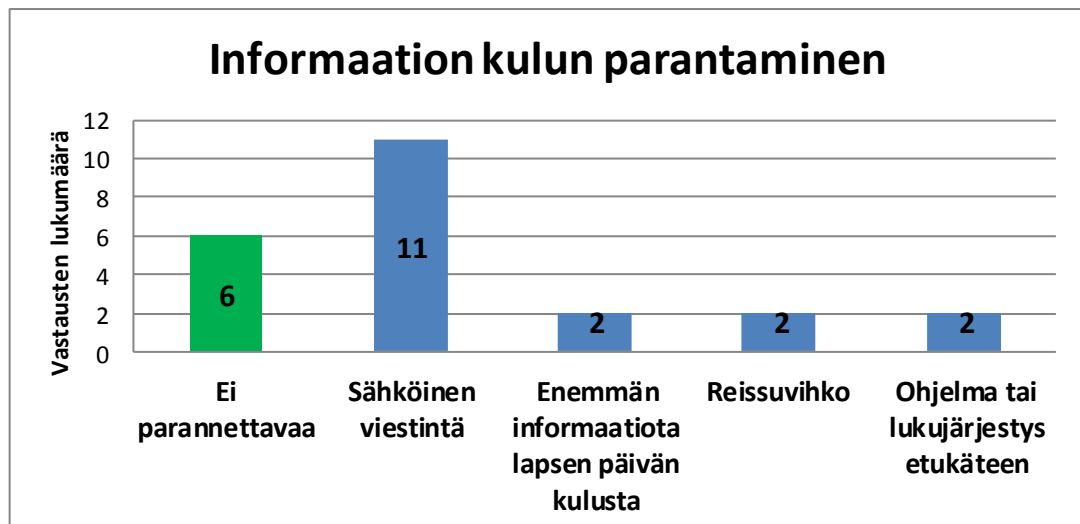
Kuvio 16. Informaatio tulevista tapahtumista.

Vastaajista 26 (70 %) valitsi vaihtoehdon ”täysin samaa mieltä” kysyttäessä informaation riittävyyttä koskien tulevia tapahtumia ja 8 (21,6 %) vastaajaa oli ”samaa mieltä”. Kaksi (5,4 %) vastaajaa ”ei ollut samaa eikä eri mieltä”. Yksi (2,7 %) vastaaja ei osannut sanoa.

Vastausten pohjalta vanhempien voidaan huomata olevan keskimäärin samaa mieltä väittämien kanssa.

6.9 Informaation kulun parantaminen

Kysymykseen parannusehdotuksista informaation kulkuun vastasi 20 vanhempaa, mikä on 54 % kaikista vastanneista. Vastaukset ovat luokiteltu Kuviossa 17.

Kuvio 17. Informaation kulun parantaminen.

Kysyttäessä informaation kulun parantamista 11 vastaajaa mainitsi erilaisia sähköisen viestinnän muotoja. Kuuden (6) vastaajan mielestä parannettavaa ei ollut tai vastaaja ei keksinyt parannettavaa. Kaksi (2) vastaajaa toivoi enemmän informaatiota lapsensa päivästä. Reissuvihko mainittiin kaksi (2) kertaa. Kaksi (2) mainintaa sai ”viikko-ohjelman tai lukujärjestyksen saaminen etukäteen”.

Sähköinen viestintä. Vanhempien mielipiteet informaation tehokkaampaan välittämiseen liittyivät sähköiseen viestintään. Näin mainitsi 11 (55 %) vastaajaa. Kun sähköisen viestinnän muodot eritellään, kerää sähköposti kuusi (6) mainintaa. Myös Vilman ja sosiaalisen median käyttö saivat maininnat. Vilma on suomalainen peruskoulujen, lukioden ja ammattioppilaitosten käytössä oleva WWW-järjestelmä, joka mahdollistaa vanhempien, oppilaiden ja opetushenkilökunnan yhteydenpidon. Päivähoitoon soveltuvan sosiaalisen median verkkoviestintäympäristöä ei vastauksessa tarkennettu.

Ei parannettavaa. Kuusi (16,2 %) vastaajaa ei keksinyt parannettavaa.

”Ei tarvetta. Informaatio riittävää.”

”Täysin riittävää nykyisellään.”

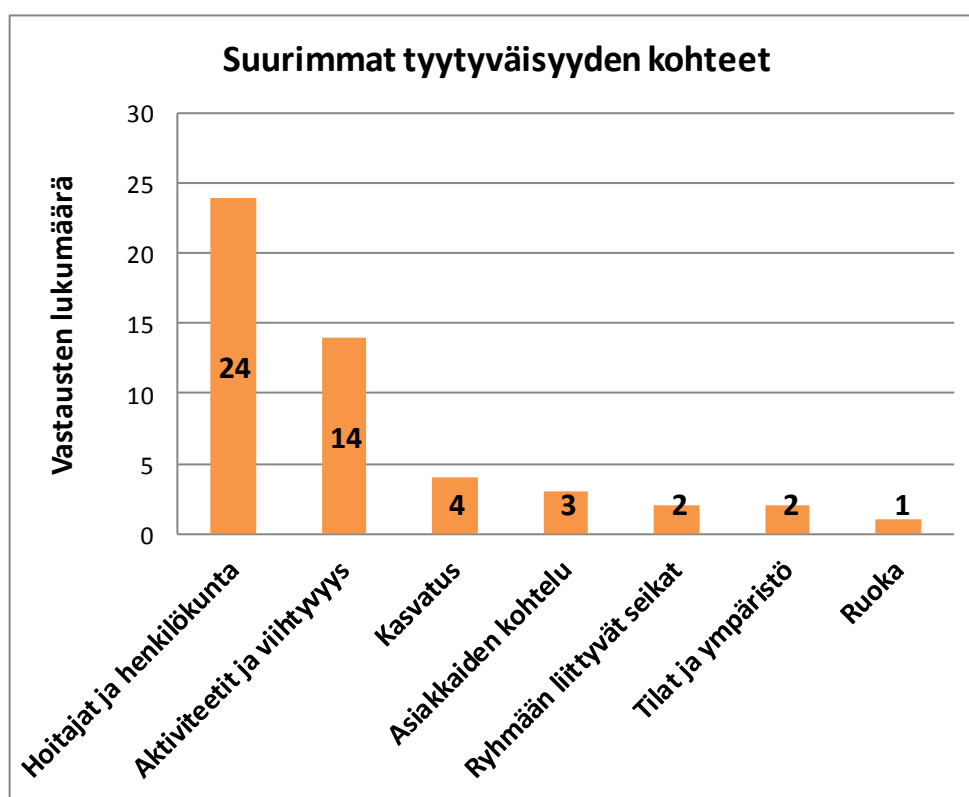
”Ei ongelmia, mutta mikäli niitä tulee, niistä keskustelu on tärkeää. Mie-

lellään niin että ensin kuulee aikuiselta asian, kuin lapsen sanoin.”

”Nykyinen käytäntö on erittäin toimiva. En kaipaa sähköposteja tai Vilmoja.”

6.10 Suurimmat tyytyväisyyden kohteet

Kuvion 18 taulukossa on esitettyä seikkoja, joihin vanhemmat ovat eniten tyytyväisiä lapsiensa päivähoidossa. Kysymykseen vastasi 32 vastaajaa.

Kuvio 18. Merkittävimmät tyytyväisyyden kohteet.

Vastaajista 24 koki suurimmaksi tyytyväisyyden kohteekseen hoitajat ja henkilökunnan. Vastaajista 14 kiitti aktiviteetteja ja viihtyvyyttä. Kasvatus mainittiin neljässä (4) vastauksessa, asiakkaiden kohtelu kolmessa (3) vastauksessa, ryhmään liittyvät seikat kahdessa (2) vastauksessa, tilat ja ympäristö kahdessa (2) vastauksessa ja ruoka yhdessä (1) vastauksessa.

Henkilökunta. Kaikkiaan henkilökuntaan liittyviä seikkoja mainittiin 24 vastauksessa. Tämä tarkoittaa sitä, että 75 % vastaajista mainitsi olevansa ”eniten tyytyväisiä” päivähoitoyksikön henkilökuntaan. Sanat ”henkilökunta”, ”hoitajat”, ”LTO” (Lastentarhanopettaja) tai ”tädit” mainittiin 21 eri vastauksessa. Vastaukset olivat seuraavanlaisia.

”Pätevä henkilökunta. Luotettavat ja taitavat työntekijät.”

Lapsen hoidetaan rakkaudella ja ammattitaidolla. Hoitajat ovat kiinnostuneita lapsistani ja minusta. Minulla on hyvä mieli jättää heidät hoitoon.”

”Ihanaan, ystävälliseen ja iloiseen henkilökuntaan joka osa todella olla lasten kanssa, kuunnella ja kannustaa ja innostaa heitä.”

”Lasten hoitajiin ja heidän jaksamiseen, sekä heidän tukeen.”

”Ihanat työntekijät (hoitajat, siivoajat, köksät).”

Osaava henkilökunta on laadukkaan päivähoidon edellytys. Suurin osa muistakin muodostuneista luokista on palautettavissa tekijöihin, jotka ovat henkilökunnan kannattelemia ja joiden onnistuminen riippuu henkilökunnasta tai heidän toteuttamastaan pedagogiikasta.

Aktiviteetit ja viihtyvyys. Vastaajista 14 (43,7 %) mainitsi aktiviteetteihin ja viihtyvyyteen liittyviä asioita:

”Siihen että lapset vaikuttavat tyytyväisiltä päiväkotipäivien jälkeen ja kertovat viihtyvänsä.”

”Muksuilla koko ajan kivaa ja kehittävää tekemistä.”

”Askartelut ja retket, luetaan paljon kirjoja ja lauletaan... ..uintivuorot ja luistelu- ja pulkkamäkikäynnit hieno juttu. Samoin Ruissalo-retket. Valokuvaaminen, on hauskaa nähdä mitä on tehty”

”Lasten monipuolinen touhu.”

”Paljon aktiviteettejä. Myös päiväkodin ulkopuolista toimintaa kivasti.”

Kasvatus. Kasvatuksellisia seikkoja mainittiin neljä (12,5 %). Niitä olivat: ”henkilökunnan tarjoama kasvatuksellinen tuki” (2), ”toiminnan kasvatukselliset tavoitteet” (1) ja ”päivien struktuuri” (1). Myös nämä seikat ovat hoitohenkilökunnan suunnittelun ja toiminnan tulosta.

*”Aktiivinen / varhainen puuttuminen huonoon käytökseen / kiusaamiseen -
> tosin voisi olla tiukempikin.”*

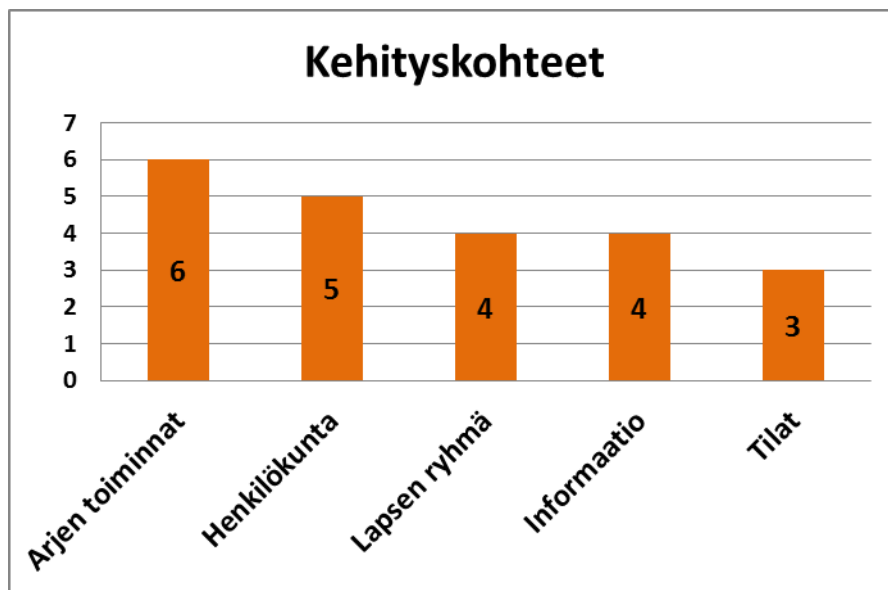
Asiakkaiden kohtelu. Asiakkaiden kohtelua kehui 3 vastaajaa (9,4 %). Kiitosta saivat ”tasa-arvoinen” ja ”yksilöllinen kohtelu”.

Ryhmä. Ryhmään liittyvät seikat keräsivät 2 mainintaa (6,3 %). Ryhmään liittyvät positiiviset seikat olivat ”pieni ryhmäkoko” (1) ja se, että samassa ”ryhmässä on esikoululaisia ja pienempiä lapsia” (1).

Tilat ja ympäristö. Tilat ja ympäristö mainittiin 2 kertaa (6,3 %). Vastaajien mielestä ympäristö on ”turvallinen ja luotettava” (1) ja tilat ”toimivia” (1). Yksi (1) vastaaja mainitsi päiväkodin tarjoaman *ruuan* olevan suurimpia tyytyväisyyden aiheita

6.11 Kehityskohteet

Vanhemmat vastasivat avoimeen kysymykseen koskien hoidon kehityskohteita. Kysymykseen vastasi 20 vanhempaa. Vastaukset ovat luokiteltu Kuviossa 19.

Kuvio 19. Kehityskohteet.

Sekalaisia mainintoja oli kuusi (6), jotka on koottu luokaksi ”arjen toiminnot”. Viisi (5) vastaajaa mainitsi kehityskohteeksi henkilökuntaan liittyvät seikat. Lapsen ryhmässä kehitettävää oli neljän (4) vastaajan mielestä. Samoin informaation kulussa oli kehitettävää neljän (4) vastaajan mukaan. Tiloissa kehitettävää näki kolme (3) vastaajaa.

Arjen toiminnot. Tämä luokka käsittää muihin luokkiin sopimattomia kehittämisehdotuksia. Yhden (1) vastaajan mielestä ”yhteistyötä lähitoimijoiden kanssa” tulisi parantaa. Lapsen ”siisteyteen” (1) ja ”vaatehuoltoon” (1) on kiinnitettävä enemmän huomiota ja ”vaatehuolto voisi toimia paremmin” (1). Yksi (1) vastaaja toivoo joustoa ”pakollisissa päiväunissa ja puuroissa”. Yhden (1) vastaajan mielestä ”kirkko, museo, metsä, taide”-aktiviteetteja kaivataan lisää.

Henkilökunta. Henkilökunta mainittiin 5 kertaa (25 %). Kolme (3) vastaajaa toivoi enemmän henkilökuntaa. Henkilökuntaa koskien toivottiin myös ”vähemmän vaihtuvuutta” (1) sekä ”miespuolisia hoitajia etenkin isommille lapsille ja pojille” (1).

Ryhmä. Lapsen ryhmään liittyviä tekijöitä mainittiin 4 kertaa (16 %). ”Hoidon jatkuvuutta ja lapsen ryhmän pysymistä samana” (1), ”pienempiä ryhmiä” (1), ”tiu-

kempaa kuria” (1) sekä ”työskentely- ja leikkirauhan parantamista” (1) toivottiin.

Informaatio. Informaatiota (16 %) koskien vanhemmat toivoivat seuraavaa: ”vies-
tinnän muodon parantuminen” (1), ”enemmän keskusteluja” (1), ”tarkempaa
muistuttamista tulevista erikoistapahtumista” (1) ja ”lisää tietoa esikoulun sisäl-
löstä, jotta vanhemmat voisivat harjoittaa lasta myös kotona” (1).

Tilat. Kolme (15 %) vastaajaa mainitsi tilojen parantamisen. Vastaajat mainitsivat
tilojen olevan ahtaat (1) ja kaipaavan suurentamista (1).

”Tilojen käyttö järkeväksi”

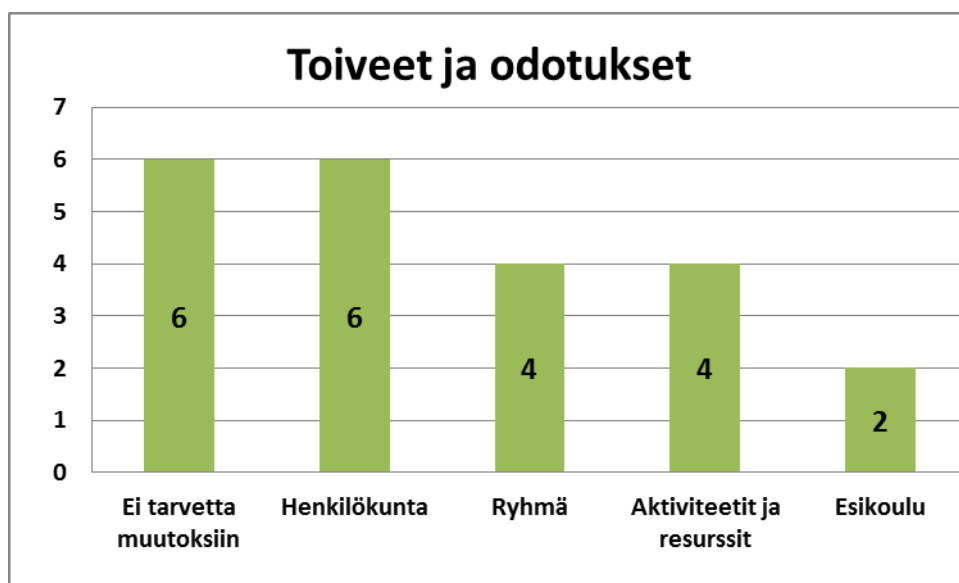
Kolme (3) vastaajaa ei keksinyt mitään kehitettävää:

”En osaa sanoa, monet asiat kiinni rahasta.”

”Ei tule konkreettisia ehdotuksia mieleen.”

6.12 Toiveet ja odotukset tulevasta

Lomakkeen viimeisessä kysymyksessä vanhempien toivottiin kertovan tämän het-
kisistä odotuksista ja mietteistä. Vastaukset ovat Kuviossa 20.

Kuvio 20. Toiveet ja odotukset tulevasta.

Kysymykseen tämän hetkisistä toiveista ja odotuksista vastasi 19 vanhempaa. Kuudella (6) vastaajalla ei ollut erityisiä toiveita. Henkilökuntaan liittyviä toiveita ja odotuksia oli myös kuudella (6) vastaajalla. Ryhmään liittyviä toiveita oli neljällä (4) vastaajalla. Samoin aktiviteetit ja resurssit olivat neljän (4) vastaajan mielessä. Esikoulu mainittiin kahdessa (2) vastauksessa.

Ei tarvetta muutoksiin. 6 (31,6 %) vastaajan mielestä erityistä tarvetta muutoksiin ei ole. Näissä vastauksissa oli seuraavanlaisia ilmauksia:

”Jatketaan samaa rataa, hyvin menee.”

”Täysin tyytyväisiä olemme!”

Henkilökunta. Henkilökunta mainittiin myös 6 (31,6 %) kertaa. Vanhemmat kiittelivät henkilökunnan jaksamista (1) sekä toivoivat positiivista yhteistyötä (1) ja henkilökunnan pysyvyyttä (2). Myös kasvatushenkilökunnan parempaa tuntemusta lapsen yksilöllisyyden tunnistamisesta ja lapsen henkilökohtaisen kehityksen tukemisesta lapsen omista voimavaroista käsin toivottiin.

Ryhmä. Ryhmään liittyviä toiveita esitti 4 (21 %) vastaajaa. Ryhmien toivottiin pysyvän samoina (3) ja mahdollisimman muuttumattomina esikouluun saakka (1).

”Olisi mukavaa, että ryhmässä saadut kaverit pysyisivät porukassa myös jatkossa uuteen pienryhmään siirryttäessä.”

Aktiviteetit ja resurssit. Muita terveisiä tai toiveita olivat: ”enemmän resursseja kaupungilta” (1), ”luontoretki” (1) ja ”mahdollisuus vaikuttaa päiväkodin toimintaan vanhempainyhdistyksen tai kassan keräämisen muodossa” (1). Myös aktiviteetteja sekä virikkeitä toivottiin erilaisten ”yllätysten, taiteen, musiikin ja pihan varjo- ja vesipaikkojen lisäämisen ja muodossa” (1).

Esikoulu. Edessä oleva koulunaloitus ja esikoululaisten rohkaisu oli kahden (2) vastaajan mielessä:

”Toivon ongelmattonta koulunaloitusta”

”Esikoululaisen viimeisille kuukausille päiväkodissa toivon, että hän saa rohkeutta ja kannustusta päiväkodista. Toivon että hän muistaa jatkossakin turvalliset aikuiset päiväkodista ja hänellä on sellainen olo, että hänestä on välitetty.”

7. JOHTOPÄÄTÖKSET

Opinnäytetyön tavoitteena oli mitata vanhempien tyytyväisyyttä ja saada selville, miten odotukset hoidosta ovat toteutuneet. Tutkimuksessa selvitettiin myös, miten vanhemmat arvioivat hoidon laatuun liittyviä tekijöitä. Keskeinen seikka tutkimuksessa oli tiedon kerääminen palveluiden kehittämiseksi. Näin tarjottuja palveluita voidaan muokata vastaamaan perheiden muuttuvia tarpeita. Vanhempien ja päiväkodin henkilökunnan yhteistyö on lopulta aina lapsen etu.

Kaikkiin kysymyksiin saatiin vastauksia. Suurin osa vastaajista oli vastauksissaan ilmaissut tyytyväisyyttä ja palaute oli pääosin positiivisista. Odotukset, huolet ja toiveet liittyivät useimmissa vastauksissa henkilökuntaan ja lapsen yksilölliseen huomiointiin tai lapsen ryhmään liittyviin seikkoihin. Etenkin henkilökunta ja henkilökunnan rooli nousivat esiin erittäin monissa avointen kysymysten vastauksissa.

Mielikuvat päiväkodista olivat hoidon aloittamisen jälkeen erittäin hyviä tai hyviä. Yksikään vastaaja ei pitänyt nykyisiä mielikuviaan päiväkodista erittäin huonona, huonona tai edes kohtalaisena. Kaikkien, paitsi yhden vastaajan päiväkotia koskevat mielikuvat olivat parantuneet. Niin positiivisiin kuin negatiivisiinkin päiväkotiin liittyvien mielikuvien muutos johtui suurelta osin henkilökunnasta sekä lapsen viihtymisestä ja huomioinnista. Vastaajat olivat pääasiassa tyytyväisiä oman lapsensa hoitoon ja suurin osa vanhemmista myös koki, että heidän lapsellansa on kavereita päiväkodissa. Eniten tyytyväisiä oltiin ammattitaitoihin ja ystävällisiin hoitajiin ja henkilökuntaan sekä päiväkodin monipuolisiin aktiviteetteihin ja viihtyvyyteen.

Vastaajista 31 (84 %) mainitsi erilaisia toiveita, joita heillä oli ennen hoidon alkua. Suurimpina erilaisten toiveiden kohteina olivat henkilökunta, lapsen yksilöllinen huomiointi, viihtyminen, turvallisuus sekä lapsen sosiaaliset taidot ja ryhmätaidot. Monien vastaajien toive tai huoli henkilökunnan pysyvyydestä kertoo perheiden ymmärtävän lasta ympäröivien aikuisten tärkeyden ja heidän pysyvyytensä merkityksen. Vastauksista kävi myös ilmi, että perheet aidosti pitävät

tutkimusajankohtana päiväkodissa työskennelleestä henkilökunnasta. Monet vanhempien toiveista koskivat lapsen yksilöllistä huomioimista. Tämä tutkimustulos tukee lähtökohtaa, jonka mukaan päiväkotikasvatukseen on lähdeittävä lapsen yksilöllisistä kasvatukseen liittyvistä tarpeista.

Vanhemmista 22 (59,4 %) mainitsi erilaisia hoidon alkua edeltäneitä huolia. Eniten mainintoja keräsivät huolet lapsen sopeutumisesta ja pärjäämisestä sekä ryhmään liittyvät huolet, kuten ryhmän liian suuri koko ja lapsen jääminen huomiotta. Kysymykseen vastaajista 6 (21,4 %) ilmoitti, ettei huolia ollut alkujaankaan. Vanhemmilta kysyttiin myös, miten heidän mainitsemansa huolenaiheet olivat toteutuneet. Täysin toteutuneita huolenaiheiksi mainittiin ryhmien kokoonpanot, hoitajien vaihtuvuus, ruoka ja lapsen hoitoon tuominen. On kuitenkin huomattava, että jokainen kohta mainittiin vain kerran.

Kehityskohteiksi vastaajat nostivat esiin erilaiset arjen toiminnot sekä henkilökuntaan, lapsen ryhmään, informaation välitykseen ja päiväkodin fyysisiin tiloihin liittyviä seikkoja. Kehitysehdotuksina mainittiin yhteistyön parantaminen lähitoimijoiden kanssa, lapsen siisteyden ja vaatehuollon parantaminen, jousto arjen rutiineissa ja aktiviteettien lisäys. Ryhmien toivottiin olevan pienempiä ja pysyvän samana lapsien kasvaessa. Henkilökuntaa toivottiin olevan enemmän ja sen vaihtuvuutta toivottiin vähäisemmäksi. Informaation muotojen toivottiin parantuvan. Keskusteluja, tulevista tapahtumista muistuttamista ja tiedottamista esikoulun sisällöstä toivottiin. Päiväkodin fyysiset tilat koettiin ahtaaksi ja kaipaavan laajennusta. Toisaalta osa vastaajista piti tiloja toimivina ja koki ympäristön turvallisiksi ja luotettavaksi.

7.1 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys

Tutkimuksen luotettavuudella ja validiudella tarkoitetaan sitä, onko valitulla tutkimusmenetelmällä ollut kykyä vastata esitettyihin kysymyksiin. Validiteettiin vahvasti vaikuttava tekijä tässä tutkimuksessa on aika: osalla vastaajista oman lapsen hoidon aloitus ja siihen liittyvät toiveet, odotukset ja tuntemukset ovat tuoreina mielessä. Osalla vastaajista taas hoidon aloittamisesta oli kulunut

pidempi aika. On myös huomattava, että mennyttä ja nykyhetkeä koskeviin kysymyksiin hankittiin vastaukset samalla kertaa. Tulokset hoidon alkua edeltävistä tuntemuksista ja odotuksista olisivat olleet luotettavampia, jos ne olisivat kerätty hoidon alkaessa tai aikaisemmin. Ulkoinen validiteetti kertoo missä määrin tutkimuksen tuloksia voi yleistää koskemaan tiettyä tilannetta tai populaatiota. Tutkimuksen keskittäminen yhteen päiväkotiin mahdollistaa tarkemman tiedon keräämisen verrattuna laajempiin ja useampia yksiköitä käsittäviin tutkimuksiin. Tämän vuoksi tulokset ovat periaatteessa paremmin yleistettävissä. Vastausprosentti jäi kuitenkin 36 prosenttiin. Tämä vastaajien kato vaikuttaa kyselyn luotettavuuteen ja yleistettävyyteen negatiivisesti. (Virtuaali-AMK, 2013).

Tutkimuksen kannalta eettisesti tarkoituksenmukaista oli jättää päivähoitoyksikön tarkat tiedot mainitsematta. Kyselyn eettisyyteen kiinnitettiin huomiota siten, ettei vastaajien taustatietoja selvitetty liikaa. Tunnistusriskin vuoksi vastaajien lapsien ryhmiä ei eritelty. Avointen kysymysten vastausaineiston teemoitus edesauttoi anonymiteetin säilymistä. Helposti tunnistettavia suoria lainauksia tai lapsen nimen sisältäneitä palautteita ei valittu tai nostettu esiin sitaattimuodossa. Kuitenkin annetut palautteet hoidosta olivat pääosin niin positiivista, että monet varmasti olisivat voineet sen omalla nimelläänkin antaa. Tutkimuksen eettisyyteen vaikuttaa myös saatu tutkimuslupa (LIITE 2) ja kysymyslomakkeen suunnittelu yhteistyössä päiväkodin kanssa. Työntekijöillä oli myös mahdollisuus antaa mielipiteensä tutkimuksesta ideoinnin yhteydessä. Vastauslomakkeet hävitettiin tutkimuksen valmistuttua.

8. POHDINTA

Kyselylomakkeen laatiminen oli tutkimuksessani haastavinta. Selvitettäviä kysymyksiä oli paljon ja monien eri osa-alueiden sisällyttäminen työhön johti suureen vastausten kirjoon. Itse kyselylomakkeen olisin voinut toteuttaa monella tavalla. Nyt kyselylomake oli kaksisivuinen ja kaksipuolinen. Joissakin palautetuissa lomakkeissa vastaukset puuttuivat joko yhdeltä tai kahdelta sivulta. On siis todennäköistä, että ainakin muutamalta vastaajalta saattoi jäädä huomiotta kysymysten sijainti paperin molemmilla puolilla. Vastaamatta jättäminen avoimiin kysymyksiin saattoi toisaalta kertoa vain siitä, ettei vastaajilla ollut mitään kommentoitavaa. Vastausprosentti oli 36 %, mitä pidän riittävänä. Kyselylomakkeen pituus ja avointen kysymysten määrä saattoi vaikuttaa osaltaan vastausten vähyyteen. Vastausprosentti olisi luultavasti jäänyt alhaisemmaksi, mikäli en olisi ollut jo entuudestaan tuttu työntekijä monelle vastaajalle. Suhtautuminen tutkimukseen oli kuitenkin kiinnostunutta ja etenkin syvällisiä ja huolellisesti mietittyjä vastauksia oli palkitseva lukea.

Avoimien kysymysten analysointi oli työlästä. Jälkikäteen tarkasteltuna kysymykset olisivat voineet olla tarkemmin muotoiltuja ja ne olisi voitu tehdä muotoon, joka olisi ollut paremmin analysoitavissa. Vastaukset olivat kirjavien ja monipuolisia, mutta odotetun kaltaisia. Mielenkiintoista oli, miten perheiden mahdolliset aikaisemmat kokemukset hoidosta, saatu informaatio ja henkilökohtaiset tarpeet saattoivat vaikuttaa palveluun kohdistuneisiin odotuksiin. Näistä asiakkaille muodostui erilaisia kokemuksia, jotka edelleen vaikuttivat arvioihin päiväkodista ja hoidosta. Työskenneltyäni kohdepäiväkodissa olin havainnut vanhempien pääosin olevan tyytyväisiä laatuun liittyviin tekijöihin ja juuri näitä havaintoja positiiviset tulokset vahvistavat. Mielestäni tutkimus onnistui tavoitteessaan ja toivon tutkimuksesta olevan hyötyä päiväkodille tulevaisuudessa.

Aiheeseen liittyvät jatkotutkimukset saattaisivat liittyä entistä syvemmin koskemaan perhetyön ja pedagogiikan eroa, sekä vastuun jakautumista kodin ja päivähoidon välillä. Kasvatushenkilökunnan mielteitä tutkimuksen eri aiheista olisi

myös mahdollista selvittää. Samoin suoraan lapsia koskettavia laatututkimuksia voisi olla lisää - varhaiskasvatuksen toiminnan keskipisteessä ovat lapset, mutta heidän heidän näkökulmansa jää usein laatutyössä vähemmälle huomiolle. Varmasti mielenkiintoista olisi selvittää ovatko lapsen ja hänen vanhempiansa näkökulmat yhteneviä koskien kavereita, henkilökuntaa, aktiviteetteja tai mitä tahansa muuta aihealuetta. Laatutyön tulevaisuuden kannalta olisi tärkeää tutkia millaisilla kyselyillä ja kuulemistavoilla lapset saisivat enemmän ääntään kuuluviin (Lapselle hyvä päivä tänään 2011, 11). Tällaiset tutkimusaiheet olisivat myös valtakunnallisesti aina ajankohtaisia.

LÄHTEET

Choosing Quality Care. 2013. Viitattu 4.5.2013. <http://www.zerotothree.org/early-care-education/child-care/choosing-quality-child-care.html>

Einarsdottir, J., Wagner Judith, T. 2006. Nordic Childhoods and Early Education: Philosophy, Research, Policy and Practice in Denmark, Finland, Iceland, Norway, and Sweden. HC.

Hujala, E., Puroila, A-M., Parrila, S., Nivala, V. 2007. Päivähoidosta varhaiskasvatukseen. Edufin.

Keskinen, S., Virjonen, H. 2004. Vanhemmuuden ja lapsen kasvun tukeminen päivähoidossa. Tammi.

Kontu, E., Suhonen, E. 2008. Erityispedagogiikka ja varhaislapsuus. 3. painos. Gaudeamus Helsinki University Press / Palmenia Oy yliopistokustannus, HYY yhtymä.

Laadun kehittäminen ja ohjaustoiminta varhaiskasvatuksessa. Sosiaali- ja terveysministeriö. Selvityksiä 2003: 1

Laki lasten päivähoidosta. Viitattu 4.3.2013: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1973/19730036>

Mikkola, Nivalainen. 2011. Lapselle hyvä päivä tänään – näkökulmia 2000-luvun varhaiskasvatukseen. Pedatieto oy.

Päivähoito 2011. Terveiden ja Hyvinvoinnin laitos, 2012.

Seitamaa-Hakkarainen, Academia.edu. Viitattu 22.6.2013. http://www.academia.edu/589363/Kvalitatiivinen_sisallon_analyysi

Sosiaaliportti. Viitattu 17.9.2013. <http://www.sosiaaliportti.fi/fi-FI/hyakaytanto/kuvaus/?PracticeId=8a7570a0-32b0-4bbe-8aac-84185c14b946>

Sosiaali- ja terveysministeriö, 2004. Viitattu 14.3.2013. http://www.stm.fi/c/document_library/get_file?folderId=28707&name=DLFE-3644.pdf

Turun kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma, 2005. Viitattu 20.1.2013. <http://www.turku.fi/public/download.aspx?ID=147826&GUID={20ACFA7A-2755-43A2-8485-15A0D288B95A}>

Vanhempainnetti, MLL. Lapsi aloittaa päivähoidon. Viitattu 3.6.2013. <http://www.mll.fi/vanhempainnetti/>

Virsta, Virtual Statistics, tiedonkeruu, 2013. Viitattu 5.5.2013.
<http://www.stat.fi/virsta/tkeruu/04/>

Virtuaali-AMK. Viitattu 17.10.2013.
<http://www2.amk.fi/digma.fi/www.amk.fi/opintojaksot/0709019/1193463890749/1193464185783/1194413809750/1194415367669.html>

Varhaiskasvatuksen laatu on osaamista ja vuorovaikutusta. Varhaiskasvatuksen laadunhallinnan ja kehittämisen julkaisu. Sosiaali- ja terveysministeriön julkaisuja 2004.

Valtakunnalliset varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, toinen tarkistettu painos (2005). Helsinki: Stakes. Viitattu 2.2.2013 <http://www.thl.fi/thl-client/pdfs/7eef5448-e8a3-4887-ab97-19719ea74066>

LIITE 1 Kyselylomake

Kyselylomake

Hei kotiväki!

Opiskelen Vaasan Ammattikorkeakoulussa sosionomiksi. Opinnäytetyöni tarkoituksena on tutkia vanhempien odotuksia lastensa hoidosta ja näiden odotusten toteutumista lapsenne päiväkodissa. Toivon, että löydätte pienen hetken vastaamiseen. Tutkimuksen tuloksia käydään läpi vanhempainillassa ennen seuraavaa toimikautta.

Täytettyänne lomakkeen, olkaa hyvä ja sulkekaa se mukana tulleeeseen kirjekuoreen nimettömänä. Palauttakaa täytetty lomake lapsenne ryhmään 19.3.2013 mennessä.

Terveisin Joonas Hamilas

TAUSTATIEDOT

1. Perheenne aloitti päivähoidon asiakkaina

- a) Syksyllä 2012
- b) Jo aiemmin

2. Lapsen ikä hoidon alkaessa

- a) 0-1
- b) 2-3
- c) 4-5
- d) 6-7

PÄÄKYSYMYKSET

3. Millainen mielikuvanne päiväkodista oli ennen hoidon aloittamista?

- a) Erittäin hyvä
- b) Hyvä
- c) Kohtalainen
- d) Huono
- e) Erittäin huono

4. Päivähoidon alkaessa: millaisia toiveita tai odotuksia teillä oli?

---

5. Miten ne ovat toteutuneet?

- a) Täysin
- b) Jossain määrin
- c) Heikosti
- d) Eivät lainkaan

6. Millainen mielikuvanne päiväkodista on nyt?

- a) Erittäin hyvä
- b) Hyvä
- c) Kohtalainen
- d) Huono
- e) Erittäin huono

7. Onko mielikuvanne lapsenne päiväkodista hoidon aloittamisen jälkeen muuttunut ja mahdollisesti miten?

---

8. Päivähoidon alkaessa: oliko teillä huolenaihetta? Jos oli, mikä oli merkittävin?

---

9. Miten mahdollinen huolenaihe on toteutunut?

- a) Täysin
- b) Jossain määrin
- c) Heikosti
- d) Ei lainkaan

MONIVALINTA

Numeroiden selitykset:

1. Täysin eri mieltä
2. Eri mieltä
3. Ei samaa eikä eri mieltä
4. Samaa mieltä
5. Täysin samaa mieltä
0. Ei osaa sanoa

10. Olen tyytyväinen lapseni saamaan hoitoon ja opetukseen

1   2   3   4   5   0

11. Lapsellani on kavereita päivähoidossa

1   2   3   4   5   0

12. Mielestäni lapsellani on hyvä ryhmä

1   2   3   4   5   0

13. Henkilökunta on toiminnassaan avoin

1   2   3   4   5   0

14. Henkilökunta antaa tukea kasvatukseen

1   2   3   4   5   0

15. Henkilökunnan antama tuki kasvatukseen on tärkeää

1   2   3   4   5   0

16. Informaation saanti lapsen päivän kulusta on riittävää

1   2   3   4   5   0

17. Informaation saanti tulevista tapahtumista on riittävää

1   2   3   4   5   0

18. Voisiko informaation kulkua mielestänne parantaa, miten?

---

19. Mihin olette eniten tyytyväisiä päivähoitossa?

---

20. Mitä tulisi kehittää ja miten?

---

21. Millaisia toiveita tai odotuksia teillä on tällä hetkellä?

Kiitos vastaamisesta!

LIITE 2. Tutkimuslupa

VAASAN AMMATTIKORKEAKOULU
VASA YRKESHÖGSKOLA
UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

TUTKIMUSLUPA-ANOMUS OPINNÄYTETYÖTÄ VARTEN

OPISKELIJAN TIEDOT:		
Opinnäytetyön tekijä(t): Joonas Hamilas	Opiskelijanumero: [REDACTED]	Koulutusohjelma: Sosionomi AMK
Osoite: [REDACTED]	Puhelinnumero: [REDACTED]	Sähköposti: [REDACTED]
TUTKIMUKSEN KOHDEORGANISAATION TIEDOT:		
Organisaation nimi ja tulosyksikkö: SIVILISTYSHUOLIKKA / [REDACTED]		
Yhteys henkilön nimi, sähköposti, puhelin: [REDACTED]		
Mahdollisen työelämäohjaajan nimi, sähköposti, puhelin: [REDACTED]		
OPINNÄYTETYÖN TIEDOT:		
Opinnäytetyön nimi: Vanhempien tyytyväisyys varhaiskasvatukseen ja päivähoitoon alottukseen.		
Opinnäytetyötutkimuksen tarkoitus: Työelämän tarpeiden palveleminen		
Opinnäytetyön ohjaajan nimi, sähköposti, puhelin: Ahti Nyman [REDACTED]		

OPINNÄYTETYÖN SOPIMUSEHDOT

Opinnäytetyön ohjaus ja vastuut

Vastuu opinnäytetyön tekemisestä ja tuloksista on opiskelijalla. Vaasan ammattikorkeakoulun vastuu rajoittuu opinnäytetyön ohjaukseen. Toimeksiantaja sitoutuu antamaan opiskelijan käyttöön kaikki opinnäytetyön tekemisessä tarvittavat tiedot ja aineistot sekä ohjaamaan opinnäytetyötä toimeksiantajaorganisaation näkökulmasta sopimuksen mukaan. Opiskelija sitoutuu palauttamaan toimeksiantajalle työn aikana käyttöön saamansa luottamuksellisen aineiston opinnäytetyön valmistuttua tai kun osapuolet yhdessä sopien toteavat, ettei yhteistyöedellytyksiä työn loppuunsaattamiseksi ole.

VAASAN AMMATTIKORKEAKOULU

Wolffintie 30, 65200 VAASA
Puh. 020 766 3300, faksi (06) 326 3002
info@puv.fi, www.puv.fi
Y-tunnus 2267669-3

VAASAN AMMATTIKORKEAKOULU
VASA YRKESHÖGSKOLA
UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Oikeudet tuloksiin

Tekijänoikeus ja omistusoikeus opinnäytetyön tuloksiin ja muuhun aineistoon kuuluvat opinnäytetyön tekijälle. Toimeksiantaja saa käyttöoikeuden opinnäytetyön tuloksiin ja niiden hyödyntämiseen. Opinnäytetyön tekijä on velvollinen raportoimaan opinnäytetyön tulokset toimeksiantajalle.

Tulosten julkistaminen ja luottamuksellisuus

Opinnäytetyö on kokonaisuudessaan julkinen. Mikäli opinnäytetyö sisältää liikesalaisuuksia tai muuta julkisuuslaissa salassa pidettävää tietoa, on opinnäytetyön raportti laadittava siten, että tietojen luottamuksellisuus säilyy. Opinnäytetyön kirjallinen osa voidaan julkaista myös Theseus -tietokannassa Internetissä.

Opinnäytetyön osapuolet (opiskelija, toimeksiantaja, ohjaaja) sitoutuvat pitämään salassa kaikki opinnäytetyön tekemisessä ja sitä edeltävissä tai sen jälkeisissä neuvotteluissa esiin tulevat luottamukselliset tiedot ja asiakirjat sekä pidättäytymään käyttämästä hyväkseen toisen osapuolen ilmaisemia luottamuksellisia tietoja ilman erillistä lupaa.

Opinnäytetyön kustannukset

Opinnäytetyöstä mahdollisesti aiheutuvien kustannusten korvaamisesta sopivat toimeksiantaja ja opinnäytetyön tekijä keskenään. Pääsääntöisesti Vaasan ammattikorkeakoulu ei vastaa yksittäisen opinnäytetyön kustannusten korvaamisesta.

Päiväys: 12.3.13 Opinnäytetyön tekijän allekirjoitus: _____

Liitteet: Tutkimussuunnitelma liitteineen

Tutkimuslupa opinnäytetyötä varten

- ☒ Myönnetty anomuksen mukaan
☐ Hylätty
☐ Myönnetään seuraavin korjauksin

- ☐ Kohdeorganisaation nimi SAA esiintyä opinnäytetyössä
☒ Kohdeorganisaation nimi EI SAA esiintyä opinnäytetyössä

Päiväys _____

Allekirjoitus _____

Nimen selvennys _____

VAASAN AMMATTIKORKEAKOULU

Wolffintie 30, 65200 VAASA
Puh. 020 766 3300, faksi (06) 326 3002
info@puv.fi, www.puv.fi
Y-tunnus 2267669-3